

**தீர்க்கதரிசி வில்லியம்
பிரன்ஹாமின் வாழ்க்கை
வரலாறு**

THE LIFE OF PROPHET WILLIAM BRANHAM

பாகம் – 2



போதகர் A. சாமுவேல்

Pastor A. Samuel

சகோ.பிரன்ஹாம் எதிர்பாராத விதமாக கூடப்படுதல்

பிரன்ஹாமுடைய தகப்பனாராகிய சார்லஸ் பிரன்ஹாம் ஒரு மரம் வெட்டுபவராக இருந்தார் என்று பார்த்தோம். அவருக்குக் கையெழுத்து போட கூட தெரியாது. பள்ளிக்குப் போனதே கிடையாது. அவருடைய தாயார் எல்லா பிரன்ஹாம் கொஞ்சம் படித்தவர்கள். ஆனாலும் அவருடைய வாழ்க்கையானது மிகவும் ஏழ்மையான வாழ்க்கையாக இருந்தது.

வில்லியம் பிரன்ஹாம் தான் மூத்த மகன். அவருடைய பெற்றோருக்கு மொத்தம் 11 பிள்ளைகள் என்று பார்த்தோம். 10 ஆண் பிள்ளைகள் வரிசையாக பிறந்தது. அதன் பின்பு கடைசியாக ஒரு பெண் குழந்தை. வருடத்திற்கு ஒரு குழந்தை வீதம் பிறந்தது. இப்படி மொத்தம் 11 பிள்ளைகள்.

சார்லஸ் பிரன்ஹாமுடைய தகப்பனார் இப்பொழுது வேதன் என்ற பெயருடைய ஒருவரின் பண்ணையில் வேலை பார்க்கிறார்; அவருடைய தோட்டத்திலே வேலை செய்கிறார். அக்காலத்தில் குதிரையைப் பூட்டி தான் ஏர் உழவார்கள். பிரன்ஹாம் தம்முடைய தகப்பனாருக்கு அந்த ஏர் உழுகிற விஷயத்தில் உதவி செய்து கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் உழுது கொண்டிருக்கும் போது, அந்தக் குதிரை சரியாக வேலை செய்யாதபடி அது அப்படியே துள்ள ஆரம்பித்தது. அது ஏன் திடீரென்று வித்தியாசமாக நடக்கிறது என்று பிரன்ஹாம் தகப்பனாரிடம் கேட்டார்.

தகப்பனார் அவரிடம், “இந்த குதிரைகள் இப்படி குதிப்பதற்குக் காரணம் என்னவெனில் புயல் வரப்போகிறது. அதனுடைய அடையாளம் தான் இது. அந்த மிருகங்களுக்கு ஆண்டவர் ஒரு உள்ளுணர்வை கொடுத்திருக்கிறார். எதோ ஒரு ஆபத்து வரப்போகிறது என்பதை ஆண்டவர் அதற்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்” என்று சொன்னார். இதைக் கேட்ட பிரன்ஹாம், “கடவுள் மிருகங்களுக்கு அப்படி ஒரு உள்ளுணர்வை கொடுத்திருக்கிறாரா!” என்று யோசிக்க ஆரம்பித்தார். அதன் பின்பு உழ முடியவில்லை. அவருடைய தகப்பனார் சொன்னபடி உடனே புயல் காற்று வந்து பெருமழை பெய்தது.

அதன் பின்பு ஒருநாள், பிரன்ஹாம், “நான் என்னுடைய நண்பனோடு சேர்ந்து பட்டணத்துக்குப் போக வேண்டும். பட்டணத்துக்கு போய் அங்கே சுற்றி பார்த்து வர விரும்புகிறேன்” என்று சொன்ன பொழுது, தகப்பனார் அவருக்கு கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து, “நீ உடனே எல்லா பணத்தையும் செலவு பண்ணிவிடாதே. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக செலவு பண்ணு” என்று சொல்லி அனுப்பினார். அவருடைய நண்பருடைய பெயர் ஜிம்மி பூல் (Jimmy Poole). அவர் பிரன்ஹாமுடைய உறவினர். அவருடன் பட்டணத்தை சுற்றிப் பார்க்கும் போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பணத்தை செலவு பண்ணினார். ஒரு சினிமாவும் பார்த்தார். அந்த சினிமாவில் மாட்டுக்காரனைப் (cow boy) பற்றி பார்த்தார்.

மாட்டுக்காரன் (Cow boy) என்றால் யார் என்று இப்பொழுது பார்க்கலாம். அமெரிக்கா ஒரு பெரிய தேசம். இந்தியாவைப் போல அல்ல. இந்தியாவை விட 3 மடங்கு பெரியது. அங்கு நிறைய புல்வெளிகள் காணப்படும். அங்கே புல் அதிகமாக வளரும். புல்வெளியை சுற்றி பெரிய பண்ணை இருக்கும். எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருக்கும். அதைச் சுற்றி பண்ணை வைத்து மாடுகள் அங்கே வளர்க்கப்படும். மாடுகள் அந்த புல்லை மேய்ந்து மிகவும் செழிப்பாக கொளுத்து வளரும்.

அந்தப் புல்வெளிக்குள்ளே மாடுகளை அனுப்ப வேண்டுமானால், அது ஒரு நல்ல ரகம் உள்ள மாடாக இருக்க வேண்டும். சாதாரண மாடுகளை உள்ளே அனுப்ப மாட்டார்கள். உயர் ரக மாடுகளைத் தவிர கலப்படமான மாடுகள் அங்கு இருப்பதில்லை. ஒருவருக்கு 10 மாடு இருக்கிறதென்றால், அவர்கள் பணத்தை கட்டி அந்த இடத்தில் அனுப்பி விடுவார்கள். அது நன்றாகப் புல்லைச் சாப்பிட்டு கொழுத்து வளர்ந்து கொண்டு இருக்கும். மேலும் அந்த மாடுகளுக்கு நம்பர் போட்டிருப்பார்கள். இந்த மாட்டுக்காரர்கள் குதிரையில் போவார்கள். குதிரையில் போய் அந்த மாடுகளை சுற்றி வளைத்து, அவைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு வருவார்கள்.

சில நேரங்களில் வேறு சில மாடுகள் அந்தப் புல்வெளிக்குள்ளே குறுக்குப் பாதைகள் வழியாக வந்து விடும். இதற்காக இதை வருடத்திற்கு ஒரு முறை மாடுகளை வளைத்து ஓரிடத்தில் கூட்டுவார்கள் (round up). அப்போது எல்லா மாடுகளையும் பிடித்து அதை சோதித்துப் பார்க்கும்போது ஏதாவது மாடு கள்ளத்தனமாக உள்ளே வந்திருக்கும் என்றால் அந்த மாட்டைப் பிடித்து அதை சுட்டுக் கொண்டு விடுவார்கள்.

இந்த மாட்டுக்காரர்கள் குதிரைகளில் போவார்கள். பெரிய தொப்பி அணிந்திருப்பார்கள். அவர்களுடைய உடை சற்று வித்தியாசமாக இருக்கும். பிரன்ஹாம் சிறு வயதில் அந்த சினிமாவைப் பார்த்த போது, அதிலிருந்த மாட்டுக்காரர்களைப் போல தானும் ஆக வேண்டுமென்று மிகவும் விரும்பினார்.

ஒரு தீர்க்கத்தரிசியின் எண்ணத்தைப் பார்த்தீர்களா? இந்த மாட்டுக்காரன் என்றால் நம் ஊரிலுள்ள மாட்டுக்காரன் போல் கிடையாது. அவர்கள் அமெரிக்காவில் குதிரைகளில் போய் அந்த மாடுகளை கவனிப்பார்கள். மாடுகளை பிடித்துக் கொண்டு வருவது, அவைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது போன்ற வேலைகளையும் செய்வார்கள். இவ்வாறாக குதிரையில் சவாரி செய்து தானும் ஒரு மாட்டுக்காரனாக மாற வேண்டும் என்பது தான் பிரன்ஹாம் வாலிப வயதில் இருக்கும் போது அவருடைய வாஞ்சையாக இருந்தது.

இங்கே இருக்கும் சகோதரர்கள் யாருக்கும் அந்த மாதிரி வாஞ்சை இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அந்த வாஞ்சை நமக்கு தேவை இல்லை. ஆமென்... டாக்டராக வேண்டுமென்றும், இன்ஜினியராக வேண்டுமென்றும், பெரிய ஆபிசர் ஆக வேண்டுமென்றும் தான் நமக்கு எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் பிரன்ஹாவுக்கு தான் ஒரு மாட்டுக்காரனாக வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்தது.

அரிசோனாவில் தான் அந்த மாட்டுக்காரர்கள் (cow boys) எல்லாம் இருந்தார்கள். அங்கே தான் புல்வெளிகள் இருந்தன. அங்கே தான் மாடுகள் மேயும். எனவே தானும் அங்கு சென்று ஒரு மாட்டுக்காரனாக மாறி, குதிரையில் சவாரி செய்து அப்படியே சுற்றி வர வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். எனவே அவர் குதிரை மேல் ஏறிக் கொண்டு மாட்டுக்காரனைப்போல வேஷம் போட்டுக் கொண்டு அதிகமாக பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டார். ஏனென்றால் அவருடைய நோக்கம் மாட்டுக்காரனாக ஆக வேண்டும் என்பதே.

பிரன்ஹாம் மாட்டுக்காரனாக ஆக வேண்டுமென்றும், வேட்டைக்காரனாக மாற வேண்டுமென்றும், கண்ணி வைத்து விலங்குகளைப் பிடிப்பவராக வேண்டுமென்றும் ஆசைப்பட்டார். ஆனால் கார்த்தரோ அவரை ஒரு பெரிய தீர்க்கத்தரிசியாக அழைத்திருந்தார்.

அல்லேலுயா...

உலகத்தில் உள்ள எவ்வளவோ பெரிய போதகர் எல்லாம் – மெத்த படித்த போதகர்கள் எல்லாம் அவர் செய்தியை ஆராய்ச்சி பண்ணிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் அவர் செய்தியை முழுவதுமாக ஆராய்ச்சி பண்ண முடியவில்லை. அவ்வளவு பெரிய தீர்க்கத்தரிசியாக ஆண்டவர் அவரை மாற்றினார்.

அவருடைய வாழ்க்கையிலே அவருடைய அழைப்பை அவர் அறியவில்லை. நீங்கள் கவனித்துப் பார்க்கும் போது அவர் 7 வது வகுப்பு படித்ததிலிருந்து 1946-ம் வருஷம் கார்த்தருடைய தூதனானவர் அவரை சந்திக்கும் வரைக்கும் அவர் வேலை பார்க்க வேண்டுமா அல்லது ஊழியம் பார்க்க வேண்டுமா என்பதே அவருக்கு பெரும் குழப்பமாக இருந்தது. அவருடைய அழைப்பை குறித்து குழப்பமாக இருந்தது. 1946-ம் வருஷத்தில் ஒரு நாள் கார்த்தருடைய தூதனானவர் அவரை சந்தித்ததில் இருந்து அந்த குழப்பம் அவரை விட்டுப் போய் விட்டது.

நான் கார்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, எனக்கும் கூட கார்த்தருக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்ற குழப்பம் இருந்தது. அந்த நேரத்திற்குரிய செய்தி வந்த பிறகு – கார்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமம் வெளிப்பட்ட பின்பு தான், கார்த்தருக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்றும் வேதத்தைப் போதிக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு உறுதிப்பாடு வந்தது.

அதே போலத்தான் பிரன்ஹாமுடைய வாழ்க்கையிலே அது ஒரு குழப்பமான காலக்கட்டம். கார்த்தர் அவருக்கு திட்டவட்டமாக வெளிப்படுத்தவில்லை. ஆண்டவரோடு கூட எப்படி ஐக்கியம் கொள்வது என்றும் தெரியவில்லை. அதனால் வாழ்க்கை முழுவதும் குழப்பமாக தான் இருந்தது. கார்த்தருடைய தூதுவனானவர் அவரை சந்திக்கும்பொழுது அந்த குழப்பத்திற்கு எல்லாம் முடிவு ஏற்பட்டது.

ஆமென்...

அதேபோல் நாம் வேதத்தில் வாசிக்கும்பொழுது மோசேக்கு 80 வருஷம் அந்த குழப்பம் இருந்தது. சின்ன வயதிலேயே அவருடைய தாயார், “ஆண்டவர் உன்னை இஸ்ரவேல் ஜனங்களை விடுவிப்பதற்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். நீ அதற்காகவே பிறந்திருக்கிறாய்” என்று சொல்லி விட்டார்கள். அவன் அதை அறிந்திருந்த போதிலும் அவனுக்கு குழப்பம் இருந்தது. அவன் அக்கினி ஸ்தம்பத்திலே என்றைக்கு கர்த்தரை சந்தித்தானோ அன்றைக்கு அது நீங்கி விட்டது.

2பேதுரு 1: 10 இவ்வாறு கூறுகிறது: ஆகையால், சகோதரரே, உங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கும்படி ஜாக்கிரதையாயிருங்கள்...

நீங்கள் உங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிபடுத்திக் கொண்டு, “கர்த்தர் என்னை இந்த நேரத்திற்குரிய செய்திக்காக அழைத்து இருக்கிறார். எனவே எனக்கு எந்த குழப்பமும் இல்லை. உயிருள்ள வரைக்கும் நான் வார்த்தைக்காக ஜீவிப்பேன். எந்த சூழலின் மத்தியிலும் நான் இயேசுவுக்காக ஜீவிப்பேன்” என்ற நிலைக்கு நீங்கள் வர வேண்டும்.

பிரன்ஹாம் தான் ஒரு உண்மையான குதிரை சவாரி செய்பவராகவும், ஒரு மாட்டுக்காரனாகவும் மாற வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்.

அவருடைய இந்த இளமைப் பருவத்திலே, அவர் ஒரு நாய் வளர்த்தார். அந்த நாயின் பெயர் ஃபிரிட்ஷ் (Fritz). அந்த நாய் அவருக்கு ஒரு நண்பன் போல இருந்தது. அந்த நாயை கூட்டிக் கொண்டு அவர் வேட்டைக்கு போவார். வேட்டைக்கு போகும்போது அந்த நாய் வேட்டையில் மிகவும் உதவி செய்தது. அவர் அந்த வேட்டைப் பொருளை விற்று அவருடைய குடும்பத்துக்கு உதவியாய் இருந்தார். அவருடைய தொழில் என்னவென்றால் மீன் பிடிப்பது, வேட்டை ஆடுவது. அந்த நாயை எப்பொழுதுமே அவர் தன்னுடன் கூட்டிக் கொண்டு போவார். நாய் அவருக்கு உதவி செய்தது.

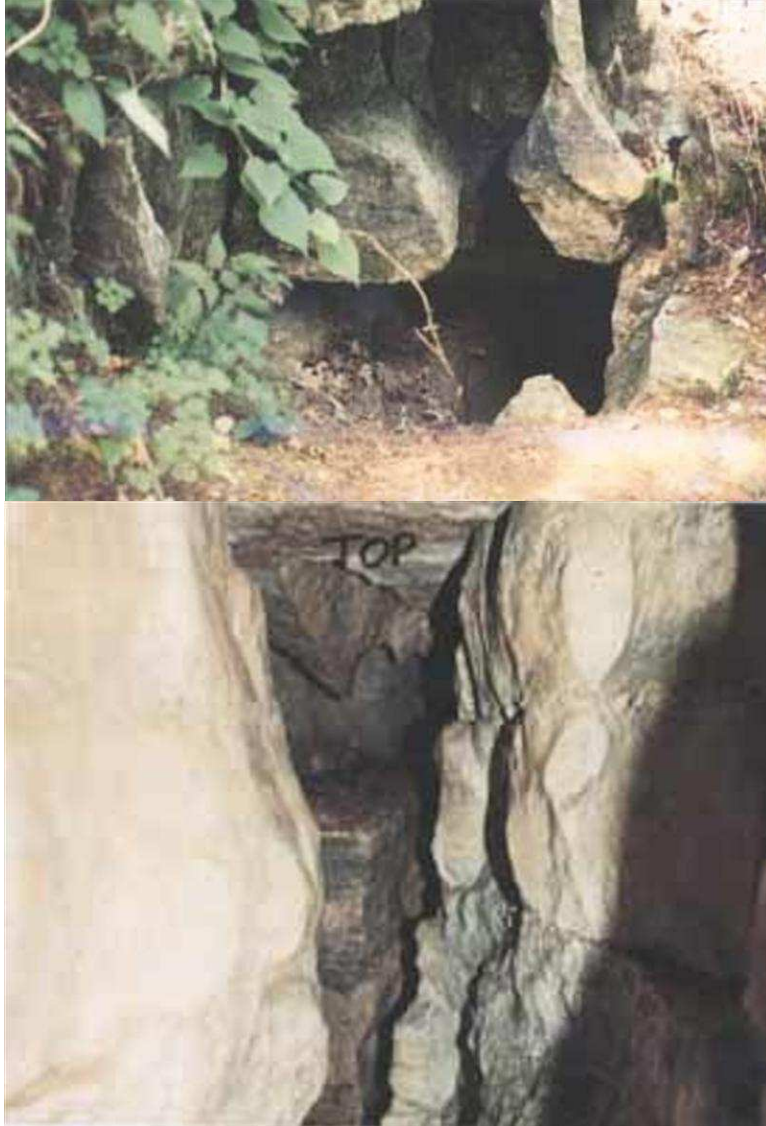
அவர் வேட்டைக்குப் போகும்போது, ஜிம்மி பூல் என்ற நண்பரையும் கூட்டிக் கொண்டு போவார். அவர்கள் வேட்டையாடுவதும், மீன் பிடிப்பதுமாக தங்கள் நேரத்தை செலவிடுவார்கள். சில சமயங்களில் தன்னுடைய தம்பிமார்களாகிய எட்வர்ட்டையும், ஹென்ரிகையையும் கூட்டிக் கொண்டு போவார்.

ஒரு நாள் அவர் மலைப்பாங்கான இடத்துக்கு போனார். அவ்விடத்தின் பெயர் டன்னல் மில் (Tunnel Mill). இந்தியானாவிலுள்ள ஜெபர்ஸன்வில் பட்டணத்திலிருந்து 15 மைல் தூரத்தில் அது இருந்தது. அவர் அங்கு ஒரு குகையைக் கண்டுபிடித்தார். அதன் அருகில் நீர் ஓடை ஒன்று பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. அந்த நீர் ஓடையில் மீன் பிடித்தார். அங்கே அனேக மான்கள் இருந்தன. அப்போஸம் என்ற பிராணியும் இருந்தது. அங்கே அணில்களும் இருந்தன. அது மரங்களும், பாறைகளும், நீரோடைகளும் நிறைந்த அமைதியான ஒரு இடமாய் இருந்தது. அதனால் அது மிகவும் பசுமையான அருமையான

இடமாக இருந்தது. அந்த இடத்தை அவர் நேசித்தார். அங்கே மிருகங்களும் பறவைகளும் இருந்தன. அங்கே மீன் பிடிக்கவும் செய்யலாம்.

ஐனங்களோடு வாசம் பண்ண அவருக்கு விருப்பம் இல்லை. காட்டில் போய் தான் வாழ வேண்டும் என்று அவருக்கு ஆசை. அவர் விரும்பினது எல்லாமே அங்கே இருந்தது. அதனால் அந்த இடத்துக்கு போவதும், அங்கே வேட்டையாடுவதும் அவருக்கு மிகவும் பிடிக்கும்.

ஒரு நாள் அவர் தனியாக அங்கு போனார். அங்கிருந்த குகையை அவர் கண்ட போது, அது என்னவென்று பார்க்கலாம் என்று தீர்மானித்து அந்த குகையினுள் இறங்கிப் பார்த்தார். உள்ளே ஒரு பாதை சென்றது. அது ஒரு சுரங்க பாதை போல தோன்றியது. அந்தச் சுரங்கப் பாதையில் அதிக தூரம் போன உடனே, “உள்ளே ஒரு வேளை நரிகள் ஏதாவது இருக்கலாம். நரிகளுடைய குகையாக இருக்கலாம்” என்று அவர் நினைத்தார். கீழே போகும் போது கொஞ்சம் இருட்டாக இருந்ததினால், “இப்பொழுது நேரம் ஆகிவிட்டது. நாம் இந்தக் குகையின் உள்ளே போய் மாட்டிக் கொண்டால் வெளியில் வரமுடியாது. எனவே அடுத்த நாள் வந்து பார்க்கலாம்” என்று தீர்மானித்து அதிலிருந்து அன்று வெளியேறினார்.



அடுத்த நாள் அவர் மீண்டும் வந்தார். மெழுகுவர்த்தியைக் கொண்டு வந்து, உள்ளே எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தபோது அங்கே ஒரு சிறிய பாதை போவது தெரிந்தது. அது ஒரு இடுக்கான பாதை போல் இருந்தது. அதனுள்ளே போனார். அங்கு நின்ற போதும் தலைதட்டாத அளவுக்கு உயரமாக இருந்தது. உள்ளே போய் பார்த்த போது, அங்கு ஒரு பெரிய அறை போன்ற ஒன்று இருந்தது. அது அவருக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. அந்த கூடத்தில் கல்லினால் செய்யப்பட்ட ஒரு மேசை இருந்தது. மேலும் அங்கே ஒரு இருக்கையும், படுக்கையும் இருந்தது. எல்லாமே கல்லினால் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு கூடம் உள்ளே இருப்பது யாருக்கும் தெரியாது. அதனுடைய நுழைவாயில் எங்கு உள்ளது யாராலும் கண்டு பிடிக்க முடியாது. அந்த இடத்தை யாராலுமே கண்டு பிடிக்க முடியாது.

அவர் அந்த இடத்தை கண்டு பிடித்த உடனே அதை அவருடைய நண்பர்களிடம் சொல்லவில்லை. ஜிம்மி பூலிடமோ, தன்னுடைய சகோதரரிடமோ அல்லது மற்ற யாரிடமும் அதை சொல்லவில்லை. இந்த இடம் யாருக்கும் தெரியாத ஒரு இரகசிய இடமாக இருக்கட்டும் என்று தன் இருதயத்தில் தீர்மானித்துக் கொண்டார். இவ்விதமாக ஆண்டவர் அவருக்கு ஒரு மறைவான இடத்தைக் கொடுத்தார்.

அது ஏற்கனவே ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருந்தது. அது எப்போது ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டது என்பதோ, எப்படி ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டது என்பதோ ஒரு இரகசியமாகவே இருந்தது. அந்த இடத்தை யாராலும் கண்டு பிடிக்க முடியாது. கார்த்தர் அவருக்கு அந்த பாதையை காண்பித்தார். அது கிரீன் மில் என்ற இடத்திலே இருக்கிறது. அங்கே போய் அவர் தனிமையிலே இருக்க முடிந்தது.

அந்த இடத்தில் தான் கார்த்தருடைய தூதவனாவர் அவரைச் சந்தித்தார். ஆமென்...

வேதத்தில் மோசேயை வாசிக்கும் பொழுது அவருக்கென்று ஒரு ரகசியமான இடம் இருந்தது. யாருமே உள்ளே வரமுடியாது. அவர் மட்டும்தான் அந்த ரகசியமான இடத்திற்குப் போக முடியும்.

எண்ணாகமம் 7: 89-ல் இதை வாசிக்கலாம்.

மோசே தேவனோடே பேசும்படி ஆசரிப்புக்கூடாரத்திற்குள் பிரவேசிக்கும்போது, தன்னோடே பேசுகிறவரின் சத்தம் சாட்சிப்பெட்டியின்மேலுள்ள கிருபாசனமான இரண்டு கேருபீன்களின் நடுவிலிருந்துண்டாகக் கேட்பான்; அங்கே இருந்து அவனோடே பேசுவார்.

பாருங்கள்! மோசேக்கு ஒரு பாதுகாப்பான இடம் இருந்தது. அதுவே மகா பரிசுத்த ஸ்தலம். அங்கே போகும் போது கார்த்தர் அவரோடு கூட பேசினார். யாரும் அந்த இடத்துக்கு போக முடியாது. அது அவனுக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட இடம். அவன் மட்டும் தான் அந்த இடத்தில் பிரவேசிக்க முடியும். அந்த மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் வேறு யார் போனாலும் மரித்துப் போவார்கள். ஆனால் மோசேக்கு ஆண்டவர் ஒரு மகா பரிசுத்த

ஸ்தலத்தைக் கொடுத்திருந்தார். ஆண்டவர் அங்கே வந்து கிருபாசனத்திலே இருந்து அவனோடு கூட பேசினார். அவன் தேவனோடு கூட பேசினான்.

அதைப்போலவே தீர்க்கதரிசியான பிரன்ஹாமுக்கும் ஆண்டவர் ஒரு மறைவான இடத்தைக் கொடுத்திருந்தார். ஆமென்... அது ஒரு மறைவான இடம். யாருமே அந்த இடத்தை அறிய முடியாது.

இப்பொழுது 1923-ம் வருடம். அவருக்கு 14 வயது ஆகிறது. இந்த 14 வயதில் தான் அந்த குகையை அவர் கண்டுபிடித்தார். தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் அந்த குகையிலே போய் ஜெபிக்கிற அனுபவம் உடையவராய் இருந்தார். அந்த 14 வயதிலேயே ஆண்டவர் அவருக்கு ஒரு மறைவான இடத்தை கொடுத்து இருந்தார். அது அவருக்கென்றே செதுக்கி வைத்திருந்தது போல காணப்பட்டது. இவர் கர்த்தரோடு ஐக்கியப்படுவதற்கு ஓர் இடத்தை ஆண்டவர் ஆயத்தப்படுத்தியிருந்தார்.

எத்தனை பேர் கர்த்தரோடு கூட தனிமையிலேயே ஐக்கியப்படுகிறோம்? நீங்கள் தனிமையிலே ஜெபிக்கிறீர்களா? தேவனோடு ஐக்கியப்படுகிறீர்களா? உங்களுடைய பிரச்சனை எல்லாவற்றையும் அவரிடம் சொல்லுகிறீர்களா? அந்த அனுபவம் இருந்தால் வாழ்க்கையிலே எவ்வளவோ அற்புதம் நடக்கும்! ஆண்டவர் உங்களை எவ்வளவோ பெரிய ஸ்தானத்திற்கு உயர்த்தி இருப்பார்! நீங்கள் தனிமையில் போய் அவரோடு கூட ஐக்கியப்படுங்கள். மத்தேயு 6:6-ல் “நீயோ ஜெபம்பண்ணும்போது, உன் அறை வீட்டிற்குள் பிரவேசித்து, உன் கதவைப் பூட்டி, அந்தரங்கத்திலிருக்கிற உன் மீதாவை நோக்கி ஜெபம் பண்ணு; அப்பொழுது, அந்தரங்கத்தில் பார்க்கிற உன் மீதா வெளியரங்கமாய் உனக்குப் பலனளிப்பார்” என்று வேதம் கூறுகிறது.

பிரன்ஹாமுக்கு அந்தரங்கமான ஓர் இடத்தை ஆண்டவர் கொடுத்து இருந்தார். அவருடைய நண்பர் ஜிம்மிபூலுடன் வேட்டையாடி, மீன் பிடிப்பார். அவருடைய காலை உணவு மீன் ஆகாரமாக இருந்தது.

பிரன்ஹாமிடம் ஒரு சிறிய துப்பாக்கி இருந்தது. அது .22 ரக துப்பாக்கியாகும். அதைக்கொண்டு அணில் வேட்டையாட செல்வார்கள். அமெரிக்காவிலுள்ள அணில்கள் நம் நாட்டில் உள்ள மாதிரியான சிறிய அணில்கள் அல்ல. அவை பெரிய அணில்களாக இருக்கும். அவை 50 முழ தூரத்தில் இருந்தாலும், பிரன்ஹாம் அதன் இரண்டு கண்களுக்கும் நடுவில் மிகச்சரியாக கூட்டு வீழ்த்தி விடுவார். அது மட்டுமல்ல, வானத்தில் ஒரு பறவையானது பறந்து போனாலும், அதை சரியாக சுட்டு விடும் திறமை உள்ளவராக இருந்தார். ஒவ்வொரு முறையும் குறி தவறாது. அவ்விதமாக 14 வயதிலேயே அவருக்கு அந்த திறமையிருந்தது. இவ்வாறு அவர் பள்ளிக்குச் செல்லாமல் ஜிம் பூலுடன் வேட்டையாடிக்கொண்டும், மீன்பிடித்துக் கொண்டும் இருந்தார். இவ்விதமாக அலைந்து கொண்டிருந்தார்.

ஜிம்பூலும் ஒரு துப்பாக்கியை வைத்திருந்தான். ஒரு நாள் துப்பாக்கியினுள் குண்டு இருந்தது தெரியாமல் சும்மா விளையாட்டுக்காக துப்பாக்கியின் விசையை அழுத்தினான். துப்பாக்கியின் குண்டினால் பிரன்ஹாமின் கால் துளைக்கப்பட்டது. எனவே பிரன்ஹாமின் இரண்டு காலையும் குண்டு துளைத்து, இரத்தம் வடிந்து, “ஐயோ” என்று கதறினார். அதிர்ச்சியடைந்த ஜிம்பூல், “என்னை மன்னித்துக் கொள். நான் வேண்டுமென்று இதைச் செய்யவில்லை. விளையாட்டுதனமாக செய்து விட்டேன். அதில் குண்டு இருந்தது எனக்குத் தெரியாது” என்று சொன்னான்.

பிரன்ஹாமோ அவனிடம், “நீ என்னை விட்டுப் போகாதே. இங்கேயே இரு. எனக்கு வலிக்குது” என்றார். ஜிம்பூல், “இல்லை, நான் உடனே போய் உனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்” என்று சொல்லிக் கொண்டு ஓடினான். அவன் அங்கு ஓடி, எல்லாரையும் கூட்டி வந்து, பிரன்ஹாமை மருத்துவமனையில் சேர்த்தார்கள். அந்த மருத்துவமனையின் பெயர் கிளார்க் கன்ட்ரி நினைவு மருத்துவமனை (Clark Country Memorial Hospital). பிரன்ஹாம் தன்னுடைய 14 வயதில் இப்படியொரு ஆபத்தில் சிக்கிக்கொண்டார்.

மருத்துவமனையில் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது. அவருடைய கால்களிலிருந்து அதிகமான சதைப்பகுதியை வெட்டி எடுத்தார்கள். அக்காலத்தில் மருத்துவத் துறையில் பெரிய முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. எனவே X-ray எடுத்து பார்த்தார்கள். மருத்துவர் X-ray-யைப் பார்த்து விட்டு, காலை சரிப்படுத்த முடியாது, இனி நடக்கவும் முடியாது என்று சொல்லி விட்டார். அவருக்குக் காலில் தாங்க முடியாத வேதனை இருந்தது. மருத்துவமனையில் ஏழு மாதம் இருந்தார். ஒரு நாள் இரண்டு நாள் அல்ல, அந்த 14 வயதில் 7 மாதம் மருத்துவமனையில் இருந்தார்.

நாம் இப்படியே மீன் பிடித்து வேட்டையாடி வாழ்க்கையைக் கழிக்கலாம். இந்த நாயை வைத்து வேட்டையாடலாம் என்று நினைத்தால் இதற்கும் ஆண்டவர் அவரை அனுமதிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அது அவருடைய அழைப்பல்ல.

அல்லேலுயா...

அவரைக் குறித்த தேவனுடைய நோக்கம் அது அல்ல. வேட்டைக்காரனாக இருப்பது அவருடைய நோக்கம் அல்ல. அதனால் அவர் தடுத்து நிறுத்துகிறார். அதையும் ஆண்டவர் வாய்க்கப் பண்ணவில்லை. அதனால் இப்படி ஒரு வேதனையான அனுபவத்தில் அவர் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அவர் அதிக நாள் மயக்கத்திலேயே இருந்தார். அவர் மரித்து போன மாதிரிதான். டாக்டர் பிழைக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார். மயக்கம் தெளியவில்லை.

அப்படியிருக்கையில் அவர் பாதாளத்துக்குள்ளே போனார். பாதாளம் அடிப்பக்கம் இல்லாத குழி. கிணறாக இருந்தால் அதற்கு ஒரு அடிப்பகுதி இருக்கும். கடலுக்கு கூட ஒரு தரை இருக்கிறது. ஆனால் பாதாளம் என்பது அடிப்பகுதி இல்லாத குழி. அதனால்

ஒருவன் பாதாளத்தில் விழுந்தால் கீழே போய்க்கொண்டே இருப்பான். வார்த்தையை ஏற்றுக் கொள்ளாதபடி மனம் போல ஜிவித்து மரித்துப்போகிற எல்லோரும் அங்கு தான் செல்வார்கள்.

“எனக்கு ஒரு கொள்கை இருக்கிறது. நான் இப்படித்தான் போவேன். நான் என் இஷ்டத்திற்குப் போவேன்” என்று நீ சொல்லலாம். நீ அப்படியே இரு. மரணம் வரும் அந்த நேரத்தில் தான் தெரியும்; பாதாளத்தில் இறங்க வேண்டி இருக்கும். உங்களுக்கும் ஒருவேளை கர்த்தரைப் பற்றி நிச்சயம் இல்லாமல் இருக்கலாம். கர்த்தரை தேடுவதனால் என்ன பிரயோஜம் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் உங்களுக்கு மரணம் வரும்பொழுது அப்பொழுது தான் அதன் அருமை தெரியும்.

இங்கே ஒரு தீர்க்கதரிசியை ஆண்டவர் 14 வயதிலேயே பாதாளத்துக்கு கொண்டு செல்கிறார். ஜிம்பூல் எதேச்சையாக துப்பாக்கியால் சுட்டு விட்டான். விளையாட்டாக அதை செய்து விட்டான். ஆனால் ஆண்டவர் அதை அனுமதித்தார். அவருடைய சித்தம் இல்லாமல் எதுவும் நடக்கிறது இல்லை. ஆமென்.

எதுவுமே தற்செயலாக நடப்பது இல்லை. நமக்குப் பாதாளத்தைப் பற்றி தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகவே தேவன் அவரை பாதாளத்திற்குக் கொண்டு போனார்.

அல்லேலுயா!

ஆண்டவர் தீர்க்கதரிசியை பாதாளத்துக்குள்ளே அனுப்பி பாதாளத்தினுடைய அகோரமான காரியங்களை வெளிப்படுத்தினார். அது எவ்வளவு பயங்கரமானது என்பதை அங்கே போய் வந்த ஒருவரான தீர்க்கதரிசி நமக்கு சொல்லியிருக்கிறார். எத்தனை பேர் விசுவாசிக்கிறீர்கள். ஆமென்...

லாசரை அங்கு போக ஆண்டவர் அனுமதிக்கவில்லை. வேதாகமத்தில் நீங்கள் லூக்கா 16ம் அதிகாரத்தை வாசிக்கும் பொழுது, அந்த ஐசவரியவான் பாதாளத்தில் போய் வேதனைப்படுகிறான். அவன் அக்கினியிலே வேதனைப் படும்பொழுது ஒரு சொட்டு தண்ணீருக்காக கெஞ்சிக் கேட்கிறான். லாசரோ மேலே ஆபிரகாம் மடியில் இருக்கிறான். ஐசவரியவான் ஆபிரகாமிடம், “லாசரு தன் விரலின் நுனியைத் தண்ணீரில் தோய்த்து, என் நாவைக் குளிர்பண்ணும்படி அவனை அனுப்ப வேண்டும்; இந்த அக்கினி ஜுவாலையில் வேதனைப்படுகிறேனே” என்று கூப்பிட்டான். அதற்கு ஆபிரகாம், “இவ்விடத்திலிருந்து உங்களிடத்திற்குக் கடந்துபோகவும், அவ்விடத்திலிருந்து எங்களிடத்திற்குக் கடந்து வரவும் மனதுள்ளவர்களுக்குக் கூடாதபடிக்கு, எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் நடுவே பெரும்பிளப்பு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்றான்.

அதற்கு அவன், “எனக்கு 5 சகோதரர்கள் உண்டு. ஒரு வேளை லாசர் எனக்கு அப்படி உதவி செய்ய முடியாவிட்டாலும், என்னுடைய சகோதரர்களிடம் அவன் போய் பாதாளம் எவ்வளவு பயங்கரமானது என்று சொன்னான் என்றால் அவர்கள் இந்த இடத்துக்கு வராதபடி அவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்கள். மனம் திரும்புவார்கள்” என்றான்.

அப்படி அவன் சொன்ன போது, அதற்கும் ஆபிரகாம் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. ஆபிரகாம், “அவர்களுக்கு மோசேயும் தீர்க்கத்தரிசிகளும் உண்டு, அவர்களுக்கு அவர்கள் செவி கொடுக்கட்டும்” என்றான். அதற்கு அவன், “அப்படியல்ல, தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே, மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் அவர்களிடத்திற்குப் போனால் மனந்திரும்புவார்கள்” என்றான். அதற்கு அவன், “அவர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கத்தரிசிகளுக்கும் செவி கொடுக்காவிட்டால், மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் எழுந்து போனாலும், நம்பமாட்டார்கள்” என்றான்.

அவன், “லாசர் போகட்டும்” என்று சொன்னபொழுது ஆபிரகாம் அதை அனுமதிக்கவில்லை. போக முடியாது. அங்கே பாஸ்டர்மார் இருக்கிறார்கள். பாஸ்டர் பேச்சுக்கு செவி கொடுக்கவில்லையென்றால் மரித்தோரிடமிருந்து ஒருவன் போனாலும் நம்ப மாட்டார்கள். கண்டிப்பாக நம்ப மாட்டார்கள்.

ஆனால் இங்கே பாருங்கள். ஆண்டவர் பிரன்ஹாமை பாதாளத்துக்குப் போக அனுமதித்தார். அல்லேலூயா. ஐசுவரியவான் சொன்னபடி கேட்கவில்லை. இந்த கடைசி காலத்தில், ஆண்டவர் ஒரு தீர்க்கத்தரிசியை பாதாளத்துக்கு அனுப்பி பாதாளம் எப்படி இருக்கிறது என்று மணவாட்டிக்கு சொன்னார். மேலும் அவரை பரலோகத்துக்கு அனுப்பி அதுவும் எப்படி இருந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆமென்...

சகோ. பிரன்ஹாம் இரண்டு இடத்திற்கும் போய் வந்திருக்கிறார். உயிரோடு இருக்கும் பொழுதே இரண்டு இடத்துக்கும் போய் வந்திருக்கிறார். பரலோகம் எவ்வளவு அழகான இடம் என்றும், அந்த இடத்தில் பரிபூரண அன்பு இல்லாமல் ஒருவரும் வர முடியாது என்றும், அங்கே எல்லோரும் எப்படி இளமையாக இருக்கிறார்கள் என்றும், எப்படி சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் அந்த இடத்தையும் பார்த்து விட்டு வந்து நமக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். பாதாளத்துக்கும் போயிருக்கிறார். ஆமென்...

அவர் பாதாளத்தில் கீழே விழுந்து கொண்டே இருந்தார். ஒருவன் ஒரு கட்டிடத்திலிருந்து கீழே விழுந்தால், தரையில் பொத்தென்று விழுந்து விடுவான். ஆனால் இங்கோ அவர் கீழே போய்க்கொண்டே இருக்கிறார். நிறுத்துவதற்கு எதுவுமே இல்லை. அவர், “அப்பா... அப்பா...” என்று கூப்பிட்டார். அங்கே அப்பா இல்லை. “அம்மா... அம்மா...” என்று கூப்பிட்டார். அம்மாவும் அங்கே இல்லை. “கார்த்தாவே... கார்த்தாவே...” என்று கூப்பிட்டார். கார்த்தரும் அங்கே இல்லை. “நான் கீழே விழுந்து கொண்டே இருக்கிறேன். என்னைப் பிடியுங்க... பிடியுங்க” என்று கதறினார். ஆனால் பதிலே இல்லை.

அது ஒரு பயங்கரமான அனுபவமாக இருந்தது. அது மாத்திரம் அல்ல. பிசாசின் ஆவிகள் உஸ்... உஸ்... என்று அங்கே வந்தன. அது இதை விட பயங்கரமான காட்சியாக இருந்தது. முனங்குகிற சத்தம் கேட்கிறது. பயங்கரமான முனகல் சத்தம். இதோ, பேய்களுடைய ஆவிகள் அங்கே வருகின்றன.

அங்கே பெண்களுடைய முகத்தைப் பார்க்கிறார். பெண்கள் வர்ணம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். கண்ணுக்கு கீழே பச்சை நிறத்தில் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அவ்விதமாக அந்தப் பெண்கள் வர்ணம் தீட்டிக் கொண்டு வந்து, “ஊ... ஊ...” என்று சொன்ன பொழுது அவருக்கு மிகவும் பயமாகி விட்டது. அப்பொழுது அவர் ஜெபம் பண்ணத் தொடங்கினார்.

அவர் தேவனை நோக்கி, “ஆண்டவரே, நீர் என்னை இந்த பாதாளத்தில் இருந்து வெளியே கொண்டு வந்தால், நான் நல்ல பையனாக ஜீவிப்பேன்” என்று கதறினார். அவருக்கு சத்தியம் ஒன்றும் தெரியாது. “கார்த்தாவே, என் மேல் இரக்கமாயிரும். ஆண்டவரே, நீர் என்னை இந்த இடத்திலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்தால், நான் நல்ல பையனாக ஜீவிப்பேன்” என்று சொல்லி அவர் ஜெபித்த பொழுது அவர் திடீரென அதை விட்டு வெளியே வந்து விட்டார்.

அல்லேலுயா...

இப்பொழுது, அவர் மருத்துவமனையில் மயக்கத்தில் இருந்து கண் திறந்து பார்க்கிறார். அப்பொழுது அவருடைய தாயார் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். பிரன்ஹாமின் தாயார் எப்போதுமே அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய ஊழியத்திலே, அவருடைய தாயாராகிய மரியாள் அவர் சிலுவையில் மாறிக்கும் வரைக்கும் அங்கேயே இருந்தாள். அதேபோல் தான் பிரன்ஹாமுடைய தாயாரும் கூட உறுதுணையாக இருந்தார்கள். இவர் அவருடைய பெற்றோருக்கு மூத்த மகன். அவருடைய தாயார், “இதோ நீ மரித்து போனாய் என்றல்லவா நினைத்தோம். கார்த்தாவே, உமக்கு ஸ்தோத்திரம். என் பிள்ளையை உயிரோடு கொண்டு வந்திருக்கிறீர்” என்றார்கள். ஆமென்...

அதன் பின்பு அவருக்கு அதிக வலி இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் வலியை நீக்குவதற்கு சரியான மருந்துகள் கிடையாது. அதனால் அனேக நாட்கள் அங்கே கடந்து போனது. ஏழு மாதமாக மருத்துவமனையிலேயே இருந்தார். டாக்டர் ரீடர் (Dr. Reeder) என்கிறவர் தான் அவருக்கு மருத்துவம் செய்தார். அவர், “இவனுடைய இரத்தம் எல்லாம் கெட்டு போய் விட்டது. கால் அழுகி போய் விட்டது. இடுப்புக்கு கீழே இரண்டு காலையுமே எடுத்தால் தான் பிழைக்க முடியும்” என்று கூறின போது, பிரன்ஹாம், “என் காலை வெட்ட வேண்டாம்” என்று கெஞ்சினார். காலை வெட்டினால் எப்படி காட்டுக்கு போக முடியும்? எப்படி வேட்டையாட முடியும்? அவருக்கு வேட்டையாடுவது தான் விருப்பம். எனவே அவர் அவ்வாறு சொன்ன போது, டாக்டர் யோசித்து பார்த்தார்.

“உனக்கு ஒரே ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. உனக்கு மறுபடியும் அறுவை சிகிச்சை செய்து அதில் ஏதாவது குண்டினுடைய துகள் இருக்கிறதா என்று பார்க்கலாம். குண்டில் இருக்கும் சில பாகம் சதைக்குள்ளே இருந்து சதையை அழுக செய்யும். அதனால் இன்னொரு ஆப்பரேஷன் உனக்கு பண்ணிப் பார்க்கலாம். கார்த்தருடைய கிருபை இருந்தால் உனக்கு சுகம் கிடைக்கும்” என்று சொல்லி விட்டார்.

எனவே அவருக்கு அங்கே மறுபடியும் ஆப்பிரேஷன் நடந்தது. ஆப்பிரேஷன் முடிந்து அவர் அதிக நேரம் மயக்கத்திலே இருந்தார். அவ்வாறு மயக்கத்திலே இருக்கும்பொழுது அவருக்கு தரிசனம் வந்தது.

அவர் ஒரு தரிசனத்தை கண்டார். அதில் ஒரு தங்கமயமான சிலுவை அப்படியே பிரகாசத்தோடு வருகிறது. அவருக்கு முன்பாக தங்க மயமான சிலுவை வருகிறது. அதிலிருந்து வெளிச்சமானது அவருடைய நெஞ்சில் படுகிறது. அப்பொழுது மயக்கத்திலிருந்து வெளியே வந்து விட்டார். ஆப்பிரேஷன் வெற்றுகரமாக முடிந்து விட்டது. கால் சரி ஆகிவிட்டது. ஏழு மாதத்துக்கு பின்பு கால் சரி ஆகி விட்டது.

அதன்பின் இப்போது 1925ம் வருடம் வருகிறது. பிரன்ஹாழுக்கு பெண்கள் மேல் அதிக விருப்பம் கிடையாது. ஏனென்றால் அநேக பெண்களை அவர் பார்க்கும் பொழுது அவர்களுடைய வாழ்க்கையானது மிக மோசமாக, கேவலமாக, ஒழுக்கங்கெட்ட விதமாக இருந்ததினாலே அவர், “நாம் திருமணமே பண்ணக் கூடாது” என்று நினைத்தார். பெண்கள் பொதுவாகவே மிகவும் மோசமானவர்களாக தான் இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு எண்ணம் அவருக்கு இருந்தது.

ஆனால் அவர் தன்னுடைய தாயரை நினைத்துப் பார்க்கிறார். “ஆனால் என்னுடைய தாய் அவ்விதமாக இல்லையே. என் அப்பா குடிகாரராக இருந்தாலும், அம்மா பாசத்தோடு குழந்தைகளை வளர்த்து எந்த ஏழ்மை நிலையிலும் பொறுமையாய் இருந்து குடும்பத்தை நல்ல மாதிரி நடத்தி வருகிறார்களே. நல்ல ஒழுக்கமான சில நல்ல பெண்களும் இருக்கிறார்கள். அநேக மோசமான பெண்களும் இருக்கிறார்கள்” என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்.

அமெரிக்காவில் டேட்டிங் (dating) என்று சொல்லுகிற காரியம் உண்டு. டேட்டிங் என்பது ஒரு பெண்ணை விவாகம் செய்யும் முன்பு, ஒரு தேதியைக் குறித்துக் கொண்டு அந்த பெண் சிநேகிதியோடு கூட பல இடங்களை சுற்றிப் பார்க்க போவதாகும். பொதுவாக வாலிபர்கள் இளம் பெண்களைத் தெரிந்து கொண்டு அவர்களோடு சுற்றிப்பார்க்க போவார்கள்.

பிரன்ஹாமின் நண்பனான ஜிம்பூல் ஒரு பெண்ணோடு சிநேகிதமாயிருந்தான். அவன் பிரன்ஹாமிடம், “என்னுடைய சிநேகிதிக்கு இன்னொரு சிநேகிதி இருக்கிறாள். அவள் மிகவும் அழகானவள். நீ வந்து அவளைப் பார். நாம் ஒரு தேதியைக் குறித்துக் கொள்வோம். நான் என்னுடைய சிநேகிதியை கூட்டிக்கொண்டு வருகிறேன். நீ உன்னுடைய பெண் சிநேகிதியை அழைத்துக் கொண்டு வா. நாம் அப்படியே கொஞ்சம் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு வரலாம். சில இடங்களுக்கு நாம் போய் வரலாம்” என்று சொன்னான். பிரன்ஹாழுக்கு அது ஒத்து வரவில்லை.

அவருக்கு பெண்களை குறித்து நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லை. இவ்விதமான சூழ்நிலையில், ஜிம்பூல் கட்டாயப்படுத்தினதின் காரணத்தால் அந்த பெண்ணை

சந்தித்தார். அந்தப் பெண் உண்மையிலேயே மிகவும் அழகான பெண்ணாக இருந்தாள். பல் எல்லாம் முத்துக்கள் போல இருந்தது. கழுத்து வாத்து கழுத்து போல இருந்தது. மிகவும் அழகாய் இருக்கிறாள்.

இப்போது 1926ம் வருஷம். “இவள் நல்ல அருமையான ஒரு பெண் தான். இவளோடு கூட ஒரு நாள் பிராயாணம் செய்யலாம்” என்று எண்ணி ஒரு பழைய காரை எடுத்துக்கொண்டார். அவன் தன் பெண் சிநேகிதியை அழைத்துக் கொண்டு முன் இருக்கையில் உட்கார்ந்தான். பிரன்ஹாம் அவருடைய பெண் சிநேகிதியோடு பின்னால் இருந்தார். இப்போது பிரன்ஹாமிடம் 30 சென்ட் பணம் தான் இருக்கிறது. அவருடைய நண்பனிடம் 35 சென்ட் இருக்கிறது. மிகவும் கொஞ்சம் பணம் தான் இருக்கிறது.

அந்த கொஞ்ச பணத்தோடு ஒரு தேதியைக் குறித்துக் கொண்டு வெளியே புறப்பட்டு விட்டார்கள். அது ஒரு சாயங்கால வேளை. வழியில் ஒரு மளிகை கடையைப் பார்த்தார்கள். அதன் பக்கத்தில் காரை நிறுத்தி குளிர்பானம் வாங்கி அருந்த தீர்மானித்தார்கள். பிரன்ஹாம், “நான் வாங்கி விட்டு வருகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு, காரை விட்டு இறங்கி அதை வாங்கி விட்டு வந்தார். எல்லோருமே குளிர்பானம் அருந்துகிறார்கள்.

அப்போது அந்த பெண் பிரன்ஹாமிடம் பேச ஆரம்பித்தாள். “எல்லா பெண்களுமே மோசமானவர்கள் கிடையாது. நல்ல பெண்களும் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பெண் அழகாய் இருக்கிறாள்” என்று அவர் எண்ணியவாறு அவளிடம், “இந்த இரவு வேளை மிகவும் அருமையான இரவல்லவா?” என்று சொல்ல, அவள், “ஆம்” என்றாள்.

அவள், “அங்கே அந்த தோட்டத்தில் நடனம் நடக்கிறது. நாம் அங்கே போக லாமா?” என்று கேட்டாள். அதற்கு பிரான்காம், “எனக்கு நடனம் என்றாலே பிடிக்காது. நான் நடனம் ஆட மாட்டேன். அந்த நடனத்திற்குச் செல்ல எனக்குப் பிரியமில்லை” என்று பதிலளித்தார். அவர்கள் குளிர்பானத்தை அருந்தி விட்டு, பிரன்ஹாம் அந்த குப்பையைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்காக சென்றார். மற்றவர்கள் காரிலேயே உட்கார்ந்து இருந்தார்கள்.

அவர் திரும்பி வரும்போது, அவர் பார்த்தால் மூன்று பேரும் புகை பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவருக்கு பெரும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. “இந்தப் பெண் நல்ல பெண்ணென்று நினைத்தால் இவளும் புகைபிடிக்கிறாளே” என்று அவருக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

அங்கு வந்த அவரிடம், அவள், “நீங்க புகை பிடிக்கிறீர்களா?” என்று கேட்ட பொழுது, “நான் புகை பிடிப்பதில்லை” என்று சொல்லி விட்டார்.

“என்ன? நீங்க நடனத்துக்கும் போவதில்லை. புகை பிடிக்கவும் விருப்பமில்லை. அப்படியானால் உங்களுக்கு என்ன தான் பிடிக்கும்?” என்று கேட்டாள்.

“எனக்கு வேட்டையாடுவதும் மீன் பிடிப்பதும் தான் பிடிக்கும்” என்று பதிலளித்தார்.

உடனே அந்தப் பெண், “அப்படியானால் நீ உண்மையிலேயே ஒரு பெண் தான்” என்று கேலி செய்தாள்.

அப்போது அவருக்குக் கோபம் வந்து விட்டது.

“நான் எவ்வளவு பெரிய வேட்டைக்காரன். ஆனால் அவள் என்னை பார்த்து ஒரு பெண் தன்மை கொண்டவன் என்று சொல்லி விட்டாளே. இப்போது ஆண் தன்மையைக் காண்பிக்கப் போகிறேன்” என்று எண்ணி, அவளிடம், “கொடு சிகரெட்டை” என்று சொல்லி சிகரெட்டை பக்கத்தில் கொண்டு போகும் பொழுது கை நடுங்கினது. அப்போது ஏதோ சத்தம் மேலே இருந்து கேட்டது.

அல்லேலுயா...

உடனே அவர் அந்த சிகரெட்டைக் கீழே போட்டு விட்டார். இது மூன்றாவது முறை அந்தச் சத்தம் பேசியதாகும். அதன் பின்பு அவர் மறுபடியும் புகை பிடிக்க அந்த சிகரெட்டை வாய் பக்கத்தில் கொண்டு வந்த பொழுது அந்த சத்தம் மறுபடியும் கேட்டது. புயல் காற்றிலிருந்து அந்த சத்தம் கேட்டது.

அல்லேலுயா...

அது யாருக்கும் தெரியாது. அந்த சத்தம் வேறு யாருக்கும் கேட்கவில்லை. அந்த புயல் காற்று வேற யாருக்கும் தெரியவில்லை. ஆனால் அந்த புயல் காற்று வீசுவது அவருக்கு மட்டும்தான் கேட்டது.

அல்லேலுயா...

“பாஸ்டர், அது எப்படி சாத்தியமாகும்?” என்று நீங்கள் கேட்கலாம். பவுல் தமஸ்குவுக்குப் போகும் பொழுது இயேசு கிறிஸ்து, சடுதியாக ஒளியிலே சந்திக்கும் பொழுது - ஒரு இடத்தில், “அவர்கள் வெளிச்சத்தை பார்த்தார்கள். சத்தத்தை கேட்கவில்லை” என்றும், இன்னொரு இடத்தில், “சத்தத்தைக் கேட்டார்கள். வெளிச்சத்தைப் பார்க்கவில்லை” என்றும் எழுதியிருக்கிறது. ஆனால் பவுல் வெளிச்சத்தையும் பார்த்தார், சத்தத்தையும் கேட்டார்.

அல்லேலுயா...

அது தேவனால் தெரிந்து கொண்டவனுக்கு கேட்கும். பக்கத்தில் இருக்கிறவனுக்கு கேட்காது. அதேபோல் இங்கே செய்தி கொடுக்கும் பொழுது ஒருத்தரிடம் ஆண்டவர் கிருயை செய்வார். பக்கத்தில் இருக்கிறவனுக்கு ஒன்றுமே நடக்காது. அவன் நல்ல தூக்கத்தில் கூட சில நேரத்தில் இருக்கலாம். ஆனால் பரிசுத்த ஆவி பெற்றவர்களாக

இருந்தால் ஒவ்வொரு செய்தியையும் பிடித்துக் கொள்வார்கள். கார்த்தர் அவர்களோடு கூட பேசுவதை அவர்களால் கேட்க முடியும். ஆமென்...

அந்த சத்தம் என்ன சொன்னது? முன்பு சொன்ன அதே வார்த்தைகளையே சொன்னது: “நீ குடிக்காதே, புகை பிடிக்காதே, உண்ணாடைய சரீரத்தை நீ எந்த விதத்திலும் கெடுத்துக் கொள்ளாதே. நீ பெரியவனாகும் போது உனக்கு ஒரு ஊழியம் இருக்கிறது”. சாத்தான் அவ்வித சோதனையை நமக்குக் கொண்டு வந்தால், நாமும் கார்த்தராகிய இயேசு, பிரன்ஹாமுக்குச் சொன்ன இந்த வார்த்தைகளை ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த சத்தத்தை கேட்ட உடனே அப்படியே சிகரெட்டை போட்டு விட்டார். உடனே அந்த பெண் கேலியாக சிரித்துக் கொண்டே, “உண்மையிலேயே நீ பெண் தன்மை உடையவன் தான்” என்றாள். ஆனால் கார்த்தரோ அவரை புகைபிடிக்காதபடி காத்துக் கொண்டார்.

அல்லேலுயா...

அவர் புகைபிடிக்க நினைத்தாலும் அதை செய்யாதபடி ஆண்டவர் தடை பண்ணினார். அதேபோல் தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட மனிதன் பாவம் செய்யாத படி ஆண்டவர் தடை பண்ண முடியும்.

அல்லேலுயா...

பின்னால் அவனைப் பிடித்து இழுத்திடுவார். ஆனால் தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப் படாதவன் அப்படியே பாவத்தில் போய் விழுவான். ஆனால் தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவன் அதை செய்ய நினைத்தாலும் விட மாட்டார்.

அல்லேலுயா...

அதேபோல் பிரன்ஹாம் கையை ஆண்டவர் தடை பண்ணி விட்டார். அந்தப் பெண்ணுக்கு அதை பற்றி எல்லாம் தெரியாது. அந்த சத்தம் கேட்டதெல்லாம் அவளுக்குத் தெரியாது. அவள், “ஆண் என்றால் சிகரெட் பிடிக்க வேண்டும், குடிக்க வேண்டும். அது தான் ஆண். இவன் கிட்டே ஆண் தன்மை இல்லை. இவன் நடனத்துக்கு வரமாட்டேன் என்கிறான். புகைபிடிக்க மாட்டேன் என்கிறான். என்ன இவன் இப்படி இருக்கிறானே” என்று நினைத்தாள்.

இவருக்கு உடனே மிகவும் வருத்தமாகிப் போய்விட்டது. “இப்படி நம்மை பரிசாசம் பண்ணுகிறானே” என்று சொல்லி விட்டு உடனே கார் கதவை திறந்தார். கீழே இறங்கி போய் கொண்டே இருந்தார். ஜிம்பூல் பின்னால் வந்து, “வா, வா” என்று கூப்பிட்டான். “இல்லை, என்னால் வரமுடியாது” என்று சொல்லியவாறே போய் கொண்டே இருந்தார். அவன் காரைக் கொண்டு பின்னால் துரத்திக் கொண்டே வந்தான். “வா, வா” என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே வந்தான். அவர், “ரோட்டில் தானே அவன் காரில் வருகிறான்.

வயல் வழியாக, காடுமேடாக போக ஆரம்பித்தால் கார் எப்படி அங்கே வரும்? வராது” என்று நினைத்து, காடு மேடுகளைக் கடந்து கார் வரமுடியாத இடத்துக்கு போய் விட்டார். ஜிம்பூலால் அவரைப் பின்தொடர முடியவில்லை. பின் தனிமையான ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து விம்மி விம்மி அழுதார்.

தன்னுடைய வருத்தங்கள் எல்லாம் அவரை விட்டு நீங்கும் வரைக்கும், அந்த இருதயமானது சரியாவது வரைக்கும் விம்மி, விம்மி அழுதார். “பள்ளிக்குப் போனாலும் பிரச்சினை. அந்த ஜிம்மியூலுடன் சேர்ந்ததினால் அவன் இம்மாதிரியான ஒரு பிரச்சினை ஏற்படுத்தி விட்டான். இதுவும் நன்றாக இல்லை. எப்படித் தான் இந்த உலகத்தில் வாழ்வது? எனக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லையே. எதுவுமே ஒத்து வரமாட்டேன் என்கிறது. யாருமே நண்பர்களாக இருக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். எதிலே போனாலும் பிரச்சினை” என்று சொல்லி யோசித்துக் கொண்டு அப்படியே அழுது கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவருக்கு ஒரு உணர்வு ஏற்படுகிறது.

அல்லேலுயா... என்னவென்றால் பக்கத்தில் ஒருவர் இருக்கிற மாதிரி தோன்றியது.

அல்லேலுயா...

“நான் தனிமையாக இல்லை. என்னுடன் யாரோ இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவரைப் பார்க்க முடியவில்லை” ஆனால் அவருக்கு என்ன உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது என்றால், “நான் தனிமையாய் இல்லை. என்னோடு கூட எப்போதும் ஒருவர் இருக்கிறார்” ஆமென்.

நாம் பிறந்த நாள் முதற்கொண்டு கர்த்தர் நம்மோடு கூட இருக்கிறார். நீங்கள் தேவனால் தெரிந்துக் கொள்ளப்பட்டீர்கள் என்றால் அவர் உங்களோடு கூட இருக்கிறார். உங்களால் அவரை பார்க்க முடியவில்லை. ஆனால் அவர் உங்களோடு கூட இருக்கிறார்.

“நான் தனியாக இல்லை. என்னோடு கூட அவர் இருக்கிறார்.” அதுவே அவருக்கு ஒரு ஆறுதலான உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. பின்பு அவர் வீட்டுக்குப் போய் விட்டார். “இனி இம்மாதிரியான யாரிடமும் பழகக் கூடாது” எனத் தீர்மானம் பண்ணி விட்டார். பாருங்கள். அதிலிருந்து ஆண்டவர் அவரை பிரித்து எடுத்து விட்டார். ஏனெனில் அவருக்கு ஒரு ஊழியம் இருந்தது. இவ்விதமான சூழ்நிலையில் ஜிம்பூல் மீண்டும் அவருக்கு தோழனாகிறான்.

ஒரு நாள் அவர்கள் காட்டுக்குள்ளே போனார்கள். அங்கே குறவர்கள் வாழும் ஒரு இடம் இருந்தது. இவர்கள் அந்த வழியாய் கடந்து போகும்போது அங்கே ஒரு பெண் இருந்தாள். அவள் குறி சொல்லுகிற ஒரு பெண். அவள் இரண்டு பேரையும், “வாங்க, வாங்க” என்று கூப்பிட்டாள். அவள் அவ்வாறு கூப்பிட்டபோது இரண்டு பேரும் எட்டிப் பார்த்தார்கள். “அவளுக்கு ஏதோ உதவி தேவைப்படுகிறதோ, அதனால்தான் நம்மைக் கூப்பிடுகிறாளோ” என்று பார்க்கும் பொழுது, “அந்த சொட்டர், அந்த கட்டம் போட்ட சட்டை போட்டிருக்கிறானே அவனை மட்டும் வரச்சொல்லு” என்றாள்.

கட்டம் போட் சட்டை அணிந்திருந்தது பிரன்ஹாம் தான். அவள் கூப்பிட்டதனால் அவர் அவளிடம் போனார். அந்தப் பெண் அவரைப் பார்த்து, “உனக்குத் தெரியுமா? உன் பின்னாலே ஒரு வெளிச்சம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. நீ ஒரு அடையாளத்தின் கீழே பிறந்திருக்கிறாய். தெய்வீக அழைப்பினாலே நீ பிறந்திருக்கிறாய்” என்று சொன்னாள்.

அவரோ, “எனக்கு அதெல்லாம் ஒன்றும் தெரியாது. அதெல்லாம் தெரிய வேண்டிய அவசியம் இல்லை” என்று சொல்லி அவர் போய் விட்டார். அவர் அங்கிருந்து போய், தன் தாயாரிடம் அதைப்பற்றி சொன்னார். தான் குறவர்கள் வாழும் பகுதியில் சென்றதாகவும், ஒரு பெண் தன்னிடம், ஒரு வெளிச்சம் தன்னைப் பின்தொடருவதாகவும், ஒரு அடையாளத்தின் கீழ் தான் பிறந்ததாக அவள் சொன்னதாகவும் கூறினார்.

அவருடைய தாயாரோ அதைக் கேட்டு, “இவ்வாறு குறி சொல்கிறவர்கள் எல்லாம் பிசாசு தான். ஆனாலும் அவர்கள் தெய்வீக அழைப்பு என்று சொன்னார்களே, அது எப்படியோ” என்று அவர் தன் இருதயத்தில் யோசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அப். 16-ம் அதிகாரத்தில் குறி சொல்கிற ஒரு பெண் பவுலையும், சீலாவையும் பார்த்து, “இவர்கள் தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள். நமக்கு இரட்சிப்பை அறிவிக்கும் படியாக வந்திருக்கிறார்கள்” என்று கூறினாள். ஆமென்... அவள் சொன்னது சரி தான். இயேசு கிறிஸ்து படகை விட்டு இறங்கி போகும்போது பிசாசு பிடித்தவன், “ஆண்டவரே இயேசுவே, தேவனுடைய குமாரனே, ஏன் என்னை துன்பப்படுத்தும் படியாக வந்தீர்” என்று சொன்ன பொழுது, ‘அவர் தேவனுடைய குமாரன்’ என்று அவன் அறிக்கை பண்ணினான்.

அல்லேலூயா...

பிசாசுகள் தேவனை அறிக்கை செய்கிறது. ஆனால் பிசாசுகள் மனந்திரும்பாது. ஆனால் ஒரு காரியம் அவருக்குப் புரிகிறது. அவருடைய வாழ்க்கையிலே ஏதோ ஒரு காரியம் இருக்கிறது. மர்மமான காரியம் இருக்கிறது என்பதை மட்டும் அவர் அறிந்திருந்தார்.

இப்போது 1927ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம். அப்போது ஜேம்ஸ் டொனால்ட் என்ற 9-வது பையன் பிறந்தான். பிரன்ஹாமுக்கு இப்போது 18 வயது ஆகிறது.

அவருடைய பெற்றோருக்கு இப்போது 9 பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். 9 பிள்ளைகள் ஒரு வீட்டில் இருந்தால் என்னவாகும். ஒன்றோடு ஒன்று சண்டைப் போடும். வீட்டில் ஒரே சண்டை தான்.

அவர்கள் காயின் ஆபேல் போல இருந்தார்கள். பேதுரு, அந்திரேயா போல இல்லை. யோவான், யாக்கோபு போல இல்லை. இரண்டு பேர் ஒன்று சேர்கிறான். ஒருத்தரை ஒருத்தன் அடிச்சிக்கிறான். எலும்பு முறிகிற அளவுக்கு கூட அடிச்சிடுறான். அப்படி

இருக்கும்பொழுது வீடு எப்படி இருக்கும்? அது வாழ்வதற்கு ஒரு ரவுடிகள் வாழும் இடம் போல் இருந்ததாக பிரன்ஹாம் சொல்கிறார்.

அவர் தனிமையை விரும்புகிறவர். காட்டை விரும்புகிறவர். மலையை விரும்புகிறவர். அவர் தன்னுடைய நாயைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் வேட்டையாடி அதில் திருப்தியாய் இருந்தார். அதில் சில வேட்டைப் பொருட்களை விற்று தாயாருக்கு கொஞ்சம் காசு கொடுத்து குடும்பத்திற்கும் கொஞ்சம் உதவியாய் இருந்தார். அதற்கு அவருடைய நாய் மிகவும் உதவியாக இருந்தது.

இப்போது பாருங்கள். அதையும் ஆண்டவர் வாய்க்கப் பண்ணவில்லை. ஆண்டவர் தடை பண்ணுகிறார். அவர்கள் வீட்டு பக்கத்தில் ஒரு போலீஸ்காரன் இருக்கிறான். அவனுக்கு அந்த நாய் மேல் ஏதோ ஒரு வெறுப்பு இருந்தது. அதனால் அவன் மாமிசத்தில் விஷம் சேர்த்து அந்த நாய்க்கு சாப்பிடப் போட்டு விட்டான். அந்த மாமிசத்தை நாய் சாப்பிடதினால் அது செத்துப் போய் விட்டது. நாய் செத்துப் போனதினால் பிரன்ஹாம் மிகவும் கவலையடைந்தார்.

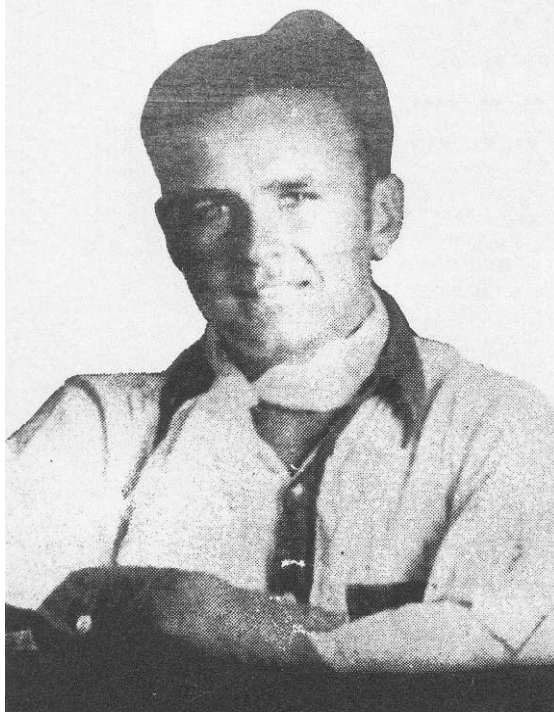
அவர் அந்த நாயை மிகவும் நேசித்தார். நாய் அவருக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது. அதனால், “அந்த போலீஸ்காரன் என் நாயை இப்படி விஷம் வைத்து கொண்டு போட்டான். அவனை நான் சுட்டுக் கொல்லப் போகிறேன்” என்று சொல்லிக் கொண்டு துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டு போலீஸ் நிலையத்திற்குப் போனார். அவருடைய தகப்பனார் அவருடைய பின்னால் சென்று, “டேய், டேய், நீ ஒன்றும் செய்யது விடாதே” என்று ஓடினார். அவரோ, “அப்பா நான் அவனை கொல்லப் போகிறேன்” என்று ஓடினார். உடனே அவருடைய அப்பா அவரை மடக்கி பிடித்து வீட்டுக்கு கூட்டிக் கொண்டு போனார்.

அதற்கு பின்பு அவர் நாயை அடக்கம் பண்ணினார். அப்போது நாயைப் பார்த்து, “ஃபிரிட்ஸ், நீ எனக்கு மிகவும் நல்ல ஒரு தோழனாய் இருந்தாய். எனக்கு நீ வேட்டையாட மிகவும் உதவியாய் இருந்தாய். ஆனால் அவன் உன்னை கொண்டு விட்டான். என்றைக்காவது ஒரு நாள் நான் அவனை கொல்லப் போகிறேன். காரை ஓட்டிச் சென்று அவனை நசுக்கிக் கொண்டு போடுவேன்” என்று சபதம் பண்ணி நாயை மண்ணுக்குள்ளே புதைத்தார். அதற்குப் பின்பு வேட்டைத் தொழிலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். கர்த்தர் அதையும் வாய்க்கப் பண்ணவில்லை.

அதன் பின்பு கப்பற்படைக்கு ஆள் எடுக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டார். எனவே இவர் போய் தன்னுடைய பெயரைக் கொடுத்தார். பெயர் கொடுத்து விட்டு அவருடைய அம்மாவிடம் வந்து சொன்னார். “நான் கப்பற்படையில் சேரப் போகிறேன். நான் பெயர் கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன்” என்று சொன்னார்.

தாயாரை அவர் மிகவும் மதித்தார். அவருடைய தாயார் மிக நல்லத் தாயார். ஆனால் ஆண்டவர் தாயாரையும் சில காரியங்களுக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

அவர் பெயர் கொடுத்து கொண்டு தாயாரிடம் சொல்கிறார். உடனே தாயார் போய், கப்பற்படை அதிகாரியைச் சந்தித்து, “என் மகனுடைய பெயரை நீங்கள் அடித்து விடுங்கள். அவனுடைய பெயரை எடுத்து விடுங்கள். அவன் கப்பற்படையில் சேர மாட்டான். அவனை நான் அனுப்பப் போவது இல்லை” என்று சொல்லி விட்டார்கள்.



சகோ.பிரன்ஹாமின் 17 வயதில் எடுக்கப்பட்ட ஒரு அரிய புகைப்படம்

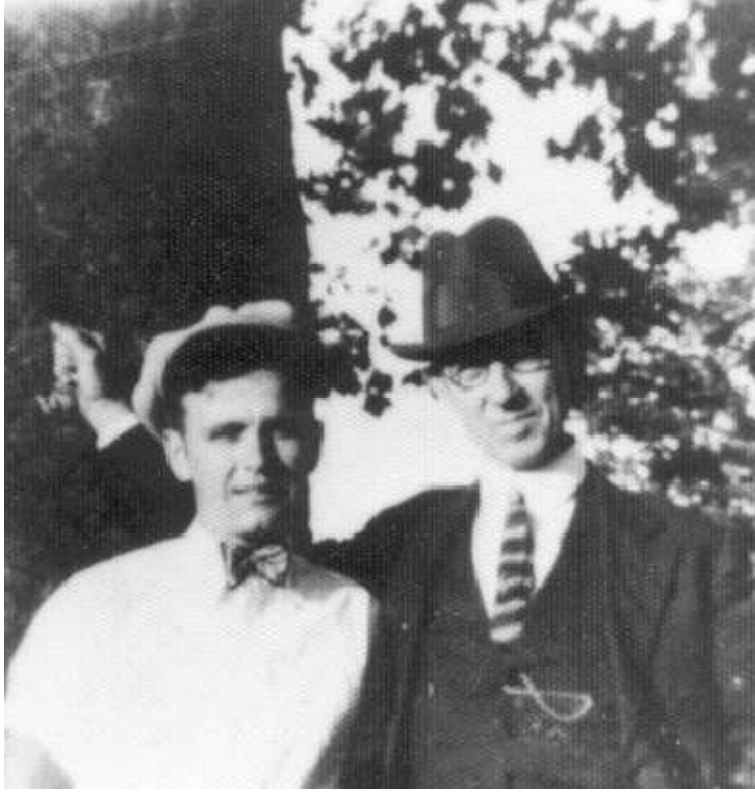
பாருங்கள். கப்பற்படைக்கு போக வேண்டுமென்று நினைத்தாலும், அவர் அங்கு போகாதபடி ஆண்டவர் தடை செய்து விட்டார். எங்கே போனாலும் கர்த்தர் அவரைத் தடை பண்ணுகிறார். ஏனெனில் கர்த்தர் அவரை ஒரு தீர்க்கதரிசியாகத் தெரிந்து கொண்டார்.

அல்லேலூயா...

அவர் தீர்க்கதரிசியாகிய அந்த ஸ்தானத்திற்கு வரும் வரைக்கும் அவர் எவ்வளவோ முயற்சி பண்ணுகிறார். எல்லாவற்றையுமே ஆண்டவர் தடை பண்ணி விட்டார். இப்போது கப்பற்படையிலும் சேரவிடாதபடி அவருடைய தாயார் போய் அதையும் தடை பண்ணி விட்டார்கள்.

அதன் பின்பு அவருக்கு பிரான்சிஸ்கோ என்பவருடைய அறிமுகம் கிடைத்தது. இவருக்கு ஏற்கனவே மாட்டுக்காரனாய் (cow boy) ஆக வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்தது. ஒரு மாட்டுக்காரனாய் ஆகி குதிரையில் ஏறி சுற்றிப் பார்த்து விட்டு அப்படியே வர வேண்டும் என்றும் குதிரை சவாரி செய்ய வேண்டும் என்றும் அவருக்கு ஆசை இருந்தது. அதனால் அவர் பிரான்சிஸ்கோவிடம் அதைக் குறித்து சொன்னார்.

“எனக்கு மாட்டுக்காரனாய் மாற விருப்பமாய் உள்ளது” என்றார்.



திரு. பிரான்சிஸ்கோவுடன் வில்லியம் பிரன்ஹாம்

பிரான்சிஸ்கோ அவரிடம், “நான் உன்னை அரிசோனாவிற்கு அழைத்துக் கொண்டு போகிறேன். அங்கு உன்னை அழைத்துச் சென்று, உனக்கு மாட்டுக்காரன் வேலை வாங்கி கொடுக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய எல்லா உதவியையும் நான் செய்கிறேன்” என்று வாக்களித்தார்.

அங்கு செல்ல தாயார் அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்று நினைத்து தாயாருக்கு தெரியாமலேயே போய் விட்டார்.

அரிசோனாவுக்குப் போய் அங்கே இருந்து கடிதம் எழுதினார். “அம்மா, நான் அரிசோனா வந்து விட்டேன். நான் மாட்டுக்காரனாக (cow boy) மாறப் போகிறேன்” என்று எழுதி தாம் தற்போது எங்கே எப்படி இருக்கிறார் என்று தாயாருக்குக் கடிதம் எழுதினார்.

இப்போது அரிசோனாவில் இருக்கிறார். 1927ம் வருஷம். அவருக்கு இப்போது 18 வயது. தன்னுடைய 18 வயதில் அரிசோனாவில் இருக்கிறார். அவர் எதற்காக வந்திருக்கிறார்? மாட்டுக்காரனாய் மாற வேண்டும் என்பதற்காகத் தான்.

கீழே உள்ள படத்தில் நீங்கள் மாட்டுக்காரனின் உடையில் பிரன்ஹாமைப் பார்க்கிறீர்கள். மாட்டுக்காரன் இவ்வாறு பெரிய தொப்பியை அணிந்திருப்பான். இப்பொழுது பிரான்சிஸ்கோ கொஞ்சம் பணமும் கொடுத்து, நீ கொஞ்சம் பொருட்களை வாங்கிக் கொள் என்று சொன்னார்.



மாட்டுக்காரரின் ஆடையைப் பார்த்தால் அது கொஞ்சம் அதிக விலையாக இருக்கிறது. அதனால் விலை குறைந்த ஆடையை வாங்கி விட்டார். அவரிடம் அவ்வளவு பணம் இல்லை. 50 டாலர் பணம் அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்விதமாக அவர் 50 டாலரை செலவுப் பண்ணிக் கொண்டு, பயிற்சி எடுத்தார். குதிரை சவாரியில் பயிற்சி எடுத்தார். எனவே நன்றாக குதிரை சவாரி செய்வது எவ்வாறு என கற்றுக் கொண்டார். இப்படியாக ஒன்றரை வருடம் கடந்து சென்றது. இப்போது அவரால் முரட்டு குதிரைகளைக் கூட அடக்க முடிந்தது.

ஒரு நாள் முரட்டுக் குதிரையை ஒருவன் கொண்டு வந்தான். அந்தக் குதிரையை அடக்குகிறவனுக்கு 100 டாலர் தருவதாக சொன்னான். ஒருவன் அதை அடக்கப் போனான். குதிரை அவனைத் தள்ளிப் போட்டு விட்டது. காது எல்லாம் ரத்தம் வந்து விட்டது. அவனை ஆம்புலென்சில் மருத்துவமனைக்கு கொண்டு போனார்கள். அப்போது பிரன்ஹாம் அங்கே இருந்தார்.

அந்த ஆள் அவரிடம், “நீ ரைடர்” என்று கேட்டான், “நான் ரைடர் இல்லை” என்று பயந்து கூறி விட்டார். அவர் ரைடர் தான். குதிரை சவாரி செய்கிறவர் தான். “நீ இந்தக் குதிரையை அடக்க முடியுமா? நீ ரைடர்” என்று கேட்டபொழுது, அவர், “நான் ரைடர் இல்லை” என்று கூறி விட்டார். ஏன் என்றால் குதிரை அவரையும் கீழே தள்ளிப் போட்டு விடும். பாருங்கள். ஆண்டவர் இப்போது அதையும் தடை பண்ணுகிறார். அதனால் இப்போது அவர் மாட்டுக்கார பையனின் வேலையை செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

மாட்டுக்கார வேலை செய்யும்போது, தினமும் குதிரையில் சவாரி செய்து மாடு மேய்கிறதைப் பார்த்துக் கொண்டு வர வேண்டும். மாடுகள் எப்படி மேய்ந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை கவனிக்கிறது தான் மாட்டுக்காரனின் வேலை. இப்படியாக அவர் அந்த வேலையை செய்து கொண்டு திருப்தியாய் இருக்கிறார்.

வருடத்திற்கு ஒரு முறை மாடுகளை வளைப்பார்கள் (round up). அப்போது வேறு எங்காவது இருந்து மாடுகள் உள்ளே வந்து விட்டது என்றால் அதை பிடிப்பார்கள். அப்படி

மாடுகளை வளைக்கும் நேரத்தில் அவர்களுக்கு கொஞ்சம் பணம் கூடுதலாகக் கொடுப்பார்கள். இவருக்கு கிடைக்கும் கொஞ்ச கூடுதலான பணத்தை வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுவார்.

அன்று மாடுகளை வளைக்கும் நாள். எனவே அன்றைக்கு சிறிது கூடுதலான பணமும் கிடைத்தது. அதனால் எல்லோருமே கொஞ்சம் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். இந்த சமயத்தில், சிலிம் என்கிற மாட்டுக்காரர் கிட்டார் எடுத்துப் பாட்டுப் பாடிக் கொண்டிருந்தார். அந்த பாடல் மிகவும் அருமையானப் பாடலாகும். அந்த பாட்டில் என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்றால்:

“நான் புல் தரையிலே படுத்திருக்கிறேன். இதோ, நட்சத்திரங்களைக் காண்கிறேன். மாடுகள் அங்கே மேய்ந்துக் கொண்டிருக்கிறது. எஜமானுக்கு ஒரு குறுகிய பாதை இருக்கிறது. மாடுகளுக்கு முத்திரைப் போட்டிருக்க வேண்டும். முத்திரை போடப்படாத (Branded) மாடுகள் அடிக்கப்பட்டு சூப் வைக்கப்படும். அதேபோல் நான் ஒரு நாள் ஒரு மகத்தான சுற்றி வளைப்பு (great round up) நடக்கும். பாவிகள் யாரும் தப்பிக்க முடியாது. போலி விசுவாசிகள் யாரும் தப்பிக்க முடியாது. அவர்களுக்கு தண்டனை கிடைக்கும். அதனால் நான் எப்பொழுது முத்திரை போடப்படுவது? பரிசுத்த ஆவியை உடனே பெறுவது நல்லது.”

இவ்விதமாக கருத்திலே அந்தப் பாடலைப் பாடிக் கொண்டிருந்தான். அப்பாடலை பிரன்ஹாம் வந்து கேட்கிறார். மிகவும் இனிமையாய் இருந்தது. அதன் பின்பு அவர் இன்னொரு இடத்திற்கு போனார். அங்கேயும் ஒரு பாடலைக் கேட்கிறார். அவருக்கு அன்று வேலை கிடையாது. எனவே அவர் பொருட்களை வாங்க (shopping) போகும் போது அங்கே ஒருவன் கிட்டார் வைத்து பாட்டு பாடிக் கொண்டிருந்தான்.

இவனை விட அவன் மிகவும் நன்றாக பாட்டு பாடினான். “கல்வாரியில் என் மீட்பர் மரித்தார். என் இரட்சகர் மரித்தார்” என்ற பாடலைப் பாடின பொழுது பிரன்ஹாம் அதைக் கேட்கிறார். அவன் பாடின பாடலை விட இவன் பாடும் பாடல் நன்றாக இருக்கிறது. இவன் ஆவியில் பாடுகிறான். அப்படி பாடிக் கொண்டிருப்பதை பிரன்ஹாம் கவனிக்கும் பொழுது பிரன்ஹாமிடம் வந்து பேசினான்.

“ஆதாமே ஆதாமே எங்கே இருக்கிறாய்” என்று ஆண்டவர் தனது முதலாவது குமாரனைக் கேட்டார், அதேபோல இந்தப் பாடலைக் கேட்கும் பொழுது அவருக்கு கர்த்தர் அவரை அழைத்தது மாதிரி தெரிந்தது. அவருக்கு அந்த நேரத்தில் ஒன்றுமே புரியவில்லை. அந்த பாடல் மட்டுமே அவரைக் கவர்ச்சி செய்தது.

அந்த நாளிலே அவர் அந்த பாடலைக் கேட்டுக் விட்டுத் திரும்பி தன்னுடைய இடத்திற்கே வரும்பொழுது எல்லா மாட்டுக்காரர்களும் குடித்து விட்டு, குடி போதையில் படுத்துக் கிடந்தார்கள். “என்ன, இந்த பையன்கள் எல்லாம் இவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறார்களே. குடிகாரர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களோடு நாம் எப்படி

இருப்பது?” என்று எண்ணினார். அன்றைக்கு நிறைய பணம் கிடைத்தது. அதனால் அவர்கள் அதிகமாக குடித்திருந்தார்கள்.

அப்பொழுது அவர் ஒரு செய்தியைக் கேட்டார். “உனக்கு ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. உன் வீட்டில் இருந்து ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. உன் தம்பி எட்வர்டு சுகவீனமாய் இருக்கிறான்” என்பது தான் அந்த செய்தி. அந்த செய்தியைக் கேட்டவுடன், “சுகவீனமாய் இருந்தால் என்ன, அவன் சுகமாகி விடுவான். ஜூரம் இருந்தால் என்ன, சளி பிடித்திருக்கும். அல்லது காய்ச்சல் இருக்கும். அதெல்லாம் சரியாகிவிடும்” என்று நினைத்து விட்டார்.

அவர் அந்த இரவில் தூங்கி விட்டார். காலையிலே பாஸ் வந்தான். அந்த பாஸ் வந்து, “உனக்கு ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. அந்த தந்தியைத் தருகிறேன்” என்று சொல்லி, அதை அவரிடம் கொடுத்தான். தந்தியை பிரித்து படித்துப் பார்த்த அவர் அதிர்ச்சியடைந்தார். காரணம் என்னவென்றால், “எட்வர்ட் மரித்துப் போனான். உடனே வா” என்று அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதை வாசித்தவுடனே அவர் நேராக வீட்டைப் பார்த்து போனார். இப்போது பாருங்கள். மாட்டுக்கார வேலையை விட்டு வீட்டிற்குப் போனார். வீட்டிற்கு போகும்போது எட்வர்டுடைய அடக்க ஆராதனையில் கலந்து கொண்டார். பாஸ்டர் மெக்கனி என்பவர் வந்து பிரசங்கம் பண்ணினார். “இன்றைக்கு நீ மரித்தால், எங்கே போவாய்?” என்று அவர் பிரசங்கம் பண்ணினதைக் கேட்ட இவருக்கு அது இருதயத்தை தொட்டது.

கர்த்தருக்கு ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு உணர்வு அவருக்கு உண்டாயிற்று. ஆனாலும் அவருக்கு எப்படி ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரியவில்லை. தம்பியினுடைய அடக்கம் முடிந்த கொஞ்ச நாளைக்குப் பிறகு, மீண்டும் திரும்பி மாட்டுக்காரனின் வேலைக்கு அரிசோனாவிற்கு போக வேண்டும் என்று நினைத்தார். ஆனால், “நீ போகாதே” என்று அம்மா சொல்லி விட்டார்கள். பாருங்கள். “நீ போகாதே. நீ எங்க கூடவே இரு. நீ அங்கே போகக் கூடாது” என்று சொல்லி விட்டார்கள். பாருங்கள். அவருடைய நோக்கமோ மாட்டுக்காரனாக வேண்டுமென்பது தான். ஆனால் அவருடைய அம்மா அவரைத் தடைப் பண்ணி விட்டார்கள். அதுவும் தேவனுடைய வழி நடத்துதல் தான். ஆமென்...

“நீ இங்கே எங்காவது ஒரு வேலை பார். நீ அந்த வேலைக்குப் போக வேண்டாம்” என்று அவருடைய தாயார் சொன்ன காரணத்தால், அந்த நோக்கத்தையும் ஆண்டவர் தடை பண்ணி விட்டார். எனவே அவர் குழி தோண்டுகிற வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்தார். தரையில் குழாய் பதிப்பதற்கும், தண்ணீர் குழாய் பதிப்பதற்கும் குழி தோண்டும் வேலை தான் அது. இந்த வேலைகள் எல்லாம் அமெரிக்காவில் தனியார்தான் செய்தார்கள். அமெரிக்காவில் அநேக வேலைகள் தனியாரிடம் தான் கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் தான் அதை செய்தார்கள்.

அங்கு இரயில்வே துறையும் தனியார் மயமாக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே பிரன்ஹாம் ஒரு பொதுச் சேவை நிறுவனத்தில் (public service company) வேலை செய்தார். அவருக்கு அந்த வேலை கிடைத்தது. அந்த வேலையில் சம்பளம் மிகவும் குறைவு. குறைவான சம்பளம் கிடைத்தாலும் அவர் அந்த வேலையை உத்தமமாகச் செய்தார்.

இப்போது 1929ம் வருஷம். இந்த 1929ம் வருஷத்திலே, அமெரிக்காவின் பங்குச் சந்தை விழுந்துப் போனது. அதனால் பொருளாதார வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அதனால் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. எல்லோரும் வேலை வாய்ப்பை இழந்து விட்டார்கள். அநேக வங்கிகள் திவாலாகி விட்டன. இவ்விதமான ஒரு சூழ்நிலையிலிருக்கும் பொழுது பிரன்ஹாமிற்கு 1 மணி நேரத்திற்கு 20 சென்ட் கூலி கிடைத்தது. இந்த கூலியை வைத்துக் கொண்டு அவர் குடும்பத்துக்கு கொடுக்கிறார். குடும்பத்தில் 9 பேருக்கும் மேல் இருக்கிறார்கள். பிள்ளைகள் 11 பேர். இந்த 11 பேருக்கும் இவர் மட்டும் தான் வேலைப் பார்க்கிறார்.

அவருடைய அப்பாவால் இப்போது வேலை பார்க்க முடியவில்லை. இந்த மாதிரி இருக்கும்பொழுது அங்கே 11வது குழந்தை பிறக்கிறது. டெலரஸ் பிரான்காம். நவம்பர் மாதம் 2ம் தேதி 1929ம் வருஷம் எல்லா பிரான்காழுக்கு 11 வது குழந்தையாக ஒரு பெண் குழந்தை பிறக்கிறது. இந்தப் பெண் குழந்தை பிறக்கும் பொழுது தாய்க்கு 38 வயது. 15 வயதில் திருமணம் செய்து, 38 வயதில் 11 வது குழந்தையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த குழந்தையின் பெயர் ஃபே டெலோரஸ் பிரான்காம் (Fay Delores Branham). ஒரே வீட்டில் 11 பிள்ளைகள் வாசம் பண்ணுகிறார்கள். தாய் தகப்பனையும் சேர்த்தால் 13 பேர். பிரன்ஹாம் மட்டும் தான் முழு நேர வேலை செய்கிறார். இவ்விதமாய் இருக்கும்பொழுது அந்த குடும்ப சூழ்நிலை எவ்விதமாயிருக்கும் என்று பாருங்கள்.

அவருக்கு குழி தோண்டுகிற வேலை. அவர் மாட்டுவதற்கு அங்கே மீட்டர் பொருத்தியிருப்பார்கள். யாராவது பில் கட்டவில்லை என்றால் தண்ணீர் இணைப்பை கட் பண்ணி விடுவார். மின்சாரத்திற்கான மீட்டரில் பார்த்து கட்டணத்தை எழுதுவார். யாராவது பில் கட்டவில்லை என்றால் ஃபியூசை பிடுங்கி கொண்டு போய் விடுவார். இப்படி பல விதமான வேலை அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மாறி மாறி இவர் இவ்விதமான வேலைகளைச் செய்கிறார். அந்த பொதுச் சேவை நிறுவனத்தில் அவர் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு வாரத்திற்கும் 8 டாலர் சம்பாதித்தார். அது மாத்திரமல்ல.

அவர் பகுதி நேர வேலையாக வேட்டைக் காப்பாளராக (deputy game warden) இருந்தார். game warden என்றால் என்ன அர்த்தம்? விளையாட்டை கவனிக்கிறவரா? இல்லை. வேட்டைப் பொருள் காப்பாளர் என்று அர்த்தம். அமெரிக்காவில் மலை இருக்கிறது. மலையில் போய் மிருகங்களை வேட்டையாடக் கூடாது. மானை வேட்டையாடினார்கள் என்றால் ஜெயிலில் பிடித்து கொண்டு போட்டு விடுவார்கள். மானைச் சுடக் கூடாது.

இந்தியாவில் கூட அப்படிப்பட்ட சட்டம் உள்ளது. மயிலைக் கூட கொல்லக் கூடாது. சில மிருகங்களை கடக் கூடாது. அதே போல யாராவது மிருகங்களைப் பிடித்து தோலை உரித்து விட்டால் அதைக் கவனித்து, அவர்களை பிடித்துக் கொடுக்கணும். வேட்டைக்காப்பாளர் தான் மலையை பாதுகாக்கிறார். காட்டு அதிகாரியாக பஸ்சில் போய் கொண்டிருக்கிறார். அங்கே ரோந்து சுற்றி வர வேண்டும்.

அவர் பஸ்சில் போய் கொண்டிருக்கும்பொழுது மறுபடியும் ஒரு குறிகாரரைச் சந்தித்தார். இப்போது ஒரு கனத்த சரீரமுள்ள சோதிடர் அந்த பஸ்சில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார். இவர் பக்கத்தில் ஒரு மாலுமியும் பிரயாணம் செய்தார். இவ்விதமாக அவர் பஸ்சில் நின்று கொண்டு பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, ஏதோ ஒரு வித்தியாசமான ஆவி இருப்பதாக அவருக்கு ஒரு உணர்வு ஏற்பட்டது. ஆவியிலே ஒரு உணர்வு. இவர் எட்டிப் பார்த்த போது, அங்கே ஒரு பெரிய அம்மா இருந்தார்கள்.

அந்த அம்மா இவரை பார்த்தாள். “உன்னிடம் கொஞ்சம் பேச வேண்டும். உன்னிடம் தான் கொஞ்சம் பேச வேண்டும்” என்றாள்.

“பக்கத்தில் மாலுமி இருக்கிறாரே. அவரைப் பார்த்துப் பேசுங்கள். என்னிடம் பேச வேண்டாம்” என்றார். “இல்லை, உன்னிடம் தான் பேச வேண்டும். நீ ஒரு கிறிஸ்தவனா?” என்று அவள் கேட்ட பொழுது, “இல்லை, நான் சபைக்குப் போனது கிடையாது. கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தைப் பற்றி எனக்கு எதுவுமே தெரியாது” என்றார்.

“நான் காட்டு அதிகாரியாக இருக்கிறேன். நான் அந்த வேலை தான் செய்து வருகிறேன். வேற எதுவும் எனக்குத் தெரியாது” என்றார். ஏனென்றால் குறி சொல்லுகிற பெண் அந்த விதமாய் அவரிடம் சொன்னதினாலே அவருக்கு அதிர்ச்சியாகி விட்டது.

அந்த அம்மா அவரிடம், “என் மகன் ஒரு பாப்டிஸ்ட் ஊழியக்கானாக இருக்கிறான். நான் அவனை சந்திக்க சிகாகோவுக்கு போறேன். உன் பிறந்த நாளை சொல்லட்டுமா? நீ 1909ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 6ம் தேதி காலையில் 5 மணிக்கு பிறந்தாய்” என்றாள்.

“எப்படி நீங்கள் என் பிறந்த நாளை சொல்ல முடிந்தது? என் பக்கத்தில் நிற்கிறவருடைய பிறந்த நாளை சொல்ல முடியுமா?” என்று கேட்டார்.

“சொல்ல முடியாது. உனக்கு மட்டும் தான் சொல்ல முடியும்” என்றாள். அவருக்கு அதிர்ச்சியாகி விட்டது.

“உன்னிடம் கொஞ்ச நேரம் பேச வேண்டும்” என்றாள். “இல்லை என்னிடம் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை” என்றார். “இல்லை, நீ இந்த மாதிரி எல்லாம் நடந்து கொள்ளக் கூடாது. கோபப்படக்கூடாது. உன்னிடம் பேச வேண்டும். நீ ஒரு அடையாளத்தின் கீழ் பிறந்திருக்கிறாய். உனக்கு ஒரு வரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்றாள்.

“எனக்கு வேட்டையாடுதல் தான் தெரியுமே ஒழிய, எனக்கு வேறு எதிலும் விருப்பம் இல்லை” என்று சொல்லி விட்டார்.

“உனக்குத் தெரியுமா? இயேசு கிறிஸ்து பிறக்கும் பொழுது 3 ஞானிகள் வந்தார்கள். எருசலேமில் ஒன்று சேர்ந்தார்கள். அவர் பிறக்கும் பொழுது 3 நட்சத்திரங்கள் வந்தது. மறுபடியும் அந்த 3 நட்சத்திரங்களும் ஒன்றாக வந்திருக்கிறது. நீ அந்த நேரத்தில் பிறந்திருக்கிறாய். அதனால் உன்னைக் குறித்து ஒரு பெரிய காரியம் இருக்கிறது” என்று சொன்னாள்.

பிரன்ஹாமோ, “அதெல்லாம் எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. எனக்கு எந்த பக்தியுமே கிடையாது. எனக்கு பைபிள் என்றாலே ஒன்றும் தெரியாது” என்று சொன்ன பொழுது, “நீ மேற்கே தான் பிரகாசமாய் இருப்பாய். உன்னுடைய முடிவு மேற்கே இருக்கிறது” என்றாள்.

இவ்வாறு அந்த அம்மா சொன்னபொழுது, “இப்படி எங்கே போனாலும் யாராவது நம்மை பற்றி சொல்லுகிறார்களே” என்று அவர் எண்ணினார். அது என்ன என்று அவருக்கே புரியவில்லை. இப்போது அவருக்கு வயது 20 ஆகிறது. 1930ம் வருஷம் – பிரன்ஹாமிற்கு 20 வயது ஆகிறது. பிரன்ஹாம் பொது சேவை நிறுவனத்தில் வேலைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

அவர் அந்த வேலையைப் பார்க்கும்பொழுது ஒரு நாள் குத்துச் சண்டை நடைபெறுவதை பார்த்தார். அந்தக் குத்துச் சண்டையை பார்த்த உடனே அவருக்கும் குத்துச் சண்டை செய்ய வேண்டும் என்று விருப்பம் ஏற்பட்டது. அதனால் அவர் பெயரையும் கொடுத்தார். குத்துச் சண்டை எப்படி செய்வது என்று பயிற்சி எடுத்தார். இவ்வாறு அவர் குத்துச் சண்டையில் திறமையானவராக மாறிவிட்டார்.

ஒரு சண்டையிலும் அவர் தோல்வி அடையவில்லையாம். வரிசையாக முப்பது மெடல்கள் வாங்கியிருக்கிறார். எந்த குத்துச் சண்டையிலும் தோல்வி அடைந்தது கிடையாது. குத்துச் சண்டை என்றால் ஒருவரை ஒருவர் குத்துகிறது.

உங்களுக்கு நிறைய பேருக்குத் தெரியும். வாலிப பையன்கள் எல்லாம் அந்த குத்துச் சண்டையை தான் விசேஷமாக பார்ப்பார்கள். குத்துச் சண்டையில் ஒருவனை அடித்து வீழ்த்துவார்கள். பிரன்ஹாம் குத்துச் சண்டையில் மிகவும் திறமையானவராக மாறிவிட்டார்.

இப்போது ஒரு பொல்லாத குத்துச் சண்டை வீரன் வருகிறான். அவன் பெயர் பில் பிரிச்சார்டு (Bill Pritchard). அவன் வெஸ்ட் விர்ஜீனியாவை (West verginiya) சேர்ந்தவன். அவன் பயங்கரமான குத்துச் சண்டைக்காரன். அவனுக்கு ஈவு இரக்கமே கிடையாது. அவனோடு மல்யுத்தம் பண்ணுகிறவனை சாகடித்து விடுவான். அவ்வளவு பயங்கரமானவன். இப்போது அவனோடு கூட குத்துச் சண்டை செய்யக் கூடிய, அவ்விதமான ஒரு வாய்ப்பு இவருக்கு வந்தது. பிரன்ஹாம் குத்துச் சண்டை செய்யும் பொழுது இது வரைக்கும் அவர் தோல்வியடைந்தது இல்லை. அப்போது அவன் இவரைப்

நன்றாகக் குத்துகிறான். அவன் குத்தும் பொழுது சாகடித்து விடுவான் போல எண்ணம் இவருக்கு வந்தது.



அதனால் அவர் கொஞ்ச நேரம் இளைப்பாறும் நேரத்தில் அமைதியாக ஜெபம் பண்ணினார். “ஆண்டவரே, என்னை உயிரோடு காப்பாற்றினால் இனிமேல் குத்துச் சண்டை செய்ய மாட்டேன் என்று வாக்குக் கொடுக்கிறேன்” என்று ஜெபித்தார். அதனால் அவர் எப்படியோ தப்பித்து விட்டார். அவர் தோல்வியடைந்தார். ஆனாலும் தப்பித்து விட்டார்.

அதனால் அவர் குத்துச் சண்டையை விட்டு விட்டார். குத்துச் சண்டை செய்வது தேவனுடைய சித்தமா? இல்லை. இன்னும் நிறைய காரியங்கள் இருக்கிறது. தேவனுக்கு சித்தமில்லாத விளையாட்டுகள் எல்லாம் இருக்கிறது. பிரன்ஹாம் குத்துச் சண்டைக்குப் போய் நல்ல வெற்றியை அடைந்தார். ஆனாலும் பாருங்கள், ஆண்டவர் அவரை அதிலிருந்தும் விடுவித்து விட்டார். அதையும் ஆண்டவர் வாய்க்கப் பண்ணவில்லை.

அதற்குப் பிறகு அவருக்கு தீ விபத்து (fire accident) ஏற்பட்டு விட்டது. பிரச்சனைக்கு மேல் பிரச்சனை தான். கர்த்தருடைய தூதனானவரை சந்திக்கும் வரைக்கும் அப்படித் தான். ஒரு மனுஷன் கர்த்தரை சந்திக்கும் வரைக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெறும் வரைக்கும் வாழ்க்கையிலே குழப்பம் தான். யாராக இருந்தாலும்

குழப்பம் தான். வெளியே நன்றாகத் தெரியலாம். ஆனால் மனதுக்குள்ளே குழப்பம். பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றவனுக்கு இளைப்பாறுதல் இருக்கிறது.

அல்லேலுயா...

இப்போது பிரன்ஹாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறவில்லை. தன்னுடைய வாழ்க்கையிலே தேவனுடைய சித்தம் எது என்பதை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அதனால் ஆண்டவர் எங்கே போனாலும் அவரை தடை பண்ணுகிறார். இப்போது அவர் அந்த வேலைப் பார்க்கும்போது, வாயு கசிந்து, அதை சரி பண்ணும்போது திடீரென்று தீ பிடித்தது. இதனால் அவருடைய கண்கள் பாதிக்கப்பட்டன. கண் பாதிக்கப்பட்டு சோடா பாட்டில் கண்ணாடி தான் போட வேண்டியிருந்தது.



வயிற்றிலே பிரச்சனை ஏற்பட்டு சாப்பிட்டாலே வாந்தி எடுக்கும் சூழ்நிலை வந்தது. அதனால் டாக்டர், “குடல்முளை பாதிப்பு இருக்கிறது” என்றார். பிரன்ஹாம், “குடல் வால்வில் பிரச்சனை இல்லை. வயிற்றில் தான் பிரச்சனை இருக்கிறது” என்றார். ஆனால் மருத்துவர் அங்கே பிரச்சனை இருக்கிறது என்று சொல்லி அதை வெட்டி எடுத்து விட்டார்.

ஆனாலும் அவருடைய உடல் நிலையானது சரியாகவில்லை. உடல் நிலையானது வர வர மோசமானது. சாப்பிட முடியவில்லை. ஜூஸ் தான் குடித்தாக வேண்டியிருந்தது. அதுவும் வாந்தி எடுத்தது. இவ்வாறு இருக்கும் பொழுது, அந்த சத்தம் மறுபடியும் வருகிறது. புயல் காற்றிலிருந்து ஆண்டவர் பேசுகிறார். “நீ குடிக்காதே, புகை பிடிக்காதே, உன்னுடைய சரீரத்தை நீ எந்த விதத்திலும் கெடுத்துக் கொள்ளாதே”.

இன்றைக்கு சென்னையில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து பேர் குடிக்கிறார்கள். புகை பிடிக்கிறவர்களும் நிறைய பேர் உண்டு. அரசாங்கமே மதுக்கடைகளை திறந்து வைத்திருப்பதால், குடிகாரர்கள் பெருகி இருக்கிறார்கள். பிரன்ஹாமிற்கு ஆண்டவர்

என்ன சொன்னார்? “நீ குடிக்காதே, புகை பிடிக்காதே, உன்னுடைய சரீரத்தை நீ எந்த விதத்திலும் கெடுத்துக் கொள்ளாதே”.

இப்போது சிறிது வேறு விதமாக சொல்லுகிறார். “புகை பிடிக்காதே, குடிக்காதே, உன்னுடைய சரீரத்தை எந்த விதத்திலும் கெடுத்துக் கொள்ளாதே. நான் உன்னை அழைக்கிறேன். ஆனால் நீ வரமாட்டேன் என்கிறாய்.” அந்தச் சத்தம் 3 முறை கேட்டது. நான் உன்னை அழைக்கிறேன். நீ வரமாட்டேன் என்கிறாய். 3வது முறையும் கேட்கிறது. உன்னை அழைக்கிறேன். நீ வரமாட்டேன் என்கிறாய். எதற்காக ஆண்டவர் அழைக்கிறார்? ஊழியத்திற்காக அழைக்கிறார். ஆமென்...

இப்போது இவர் இவ்விதமாக ஜெபித்தார்: “இயேசுவே, அதைப் பேசுகிறவர் நீராயிருந்தால் நான் உம்மோடு கூட எப்படி பேச வேண்டும், உம்மோடு கூட எப்படி பழக வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை” என அவ்விதமாய் ஜெபம் பண்ணினார். சத்தம் கேட்கிறது. ஆனால் அவரிடம் எப்படி பேசுவது என்றும், எப்படி அவரை அணுகுவது என்றும் பிரன்ஹாமிற்கு தெரியவில்லை.

அந்த வழிமுறையை ஆண்டவர் அவருக்கு சொல்லிக் கொடுக்கிறார். இவ்விதமாக இருக்கும்பொழுது அவருடைய நிலைமை மிக மோசமாக போகிறது. உடல்நிலையானது மிகவும் மோசமாக போய் விட்டது. காட்டுக்கு போகிறார். எழுதி, “இயேசுவே, நான் உம்மோடு கூட பேச விரும்புகிறேன். உம்மை சந்திக்க விரும்புகிறேன். நீர் எனக்கு பதில் சொல்லும்” என்று மரத்தில் ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்தார். அடுத்த நாள் பார்த்தார். அந்த லெட்டர் அப்படியே தான் இருந்தது. நமக்கு பதில் சொல்லவில்லையே என்று எண்ணினார். எப்படி ஜெபம் பண்ணுவது என்று அவருக்கு தெரியவில்லை. அப்படியிருந்த மனிதனை ஆண்டவர் எவ்வளவு பெரிய தீர்க்கத்தரிசியாய் மாற்றியிருக்கிறார். ஆமென்...

நான் ஆண்டவரிடம் பேச வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் எப்படி பேசுவது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை என்று அவர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

ஒரு பழைய கார் அங்கே இருந்தது. அந்த காரிலே போய் அவர் ஜெபம் பண்ணுகிறார். “ஆண்டவரே, நீர் என்னுடன் பேச வேண்டும்” என்று ஜெபம் பண்ணுகிறார்.

“ஆண்டவரே, நான் எவ்வளவு மோசமான நிலைமையிலே இருக்கிறேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நீர் வந்து என்னிடம் ஒரு நிமிடம் பேசும்” என்று ஜெபித்தார். “இதை எப்படி செய்ய வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னைப் பற்றி உமக்குத் தெரியும். எனக்கு நீர் உதவி செய்வீரா?” என்று அவர் சொல்லும் பொழுது அங்கே ஆம்பர் கலரில் வெளிச்சம் வருகிறது. அந்த வெளிச்சம் வருகிறது. வெளிச்சம் வந்து அதிலிருந்து ஒரு சத்தம் வருகிறது. ஆனால் அந்த சத்தம் என்னவென்று இவருக்குப் புரியவில்லை. அந்த வெளிச்சத்திலே சிலுவைச் சின்னம் வருகிறது. ஒரு

சத்தம் கேட்கிறது. ஆனால் அந்த சத்தம் என்னவென்று அவருக்கு தெரியவில்லை. மறுபடியும் ஜெபம் பண்ணுகிறார்.

“ஆண்டவரே, அந்த சத்தம் என்னவென்று எனக்குப் புரியவில்லை. நீர் எனக்கு அதை வெளிப்படுத்தும்” என்று ஜெபம் பண்ணுகிறார். மறுபடியும் அந்த வெளிச்சம் வந்தது. ஆனால் சத்தத்தை அவர் கேட்கவில்லை. இவ்விதமாக அவருடைய அனுபவம் இருந்தது. ஒரே குழப்பமாக இருந்தது.

அடுத்த நாள் காலையிலே அவருடைய அம்மா வந்து, “மகனே, உன்னைக் குறித்து நான் ஒரு சொப்பனம் கண்டேன். கடந்த ராத்திரியிலே நான் சொப்பனம் கண்டேன். நீ ஒரு வெள்ளை மேகத்தின் மேலே நின்று கொண்டு உலகம் முழுவதற்கும் பிரசங்கம் பண்ணுவதை நான் பார்த்தேன்” என்று சொன்னார்கள். அல்லேலுயா...

பாருங்கள். அவருடைய அம்மா எப்போதும் அவருடைய ஊழியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்கள். கர்த்தர் அந்த தாயையும் கூடவே வைத்திருக்கிறார். அவருடைய அம்மாவுக்கு சொப்பனம் வருகிறது. “நீ உலகம் முழுவதற்கும் பிரசங்கம் பண்ணுகிறாய்” என்று சொல்கிறார்கள். அவருக்கு ஜெபம் பண்ணுவது எப்படி என்று தெரியவில்லை. கர்த்தருடைய அழைப்பும் தெரியவில்லை. ஆண்டவரோ, “நான் உன்னை அழைக்கிறேன். நீ வரமாட்டேன் என்கிறாய்” என்று பேசுகிறார். எப்படி ஒப்புக் கொடுப்பது என்று தெரியவில்லை.

உங்களுக்கு வாழ்க்கையிலே ஒரு வேளை குழப்பமாக இருக்கலாம். பிரன்ஹாம் போல, “என் வாழ்க்கையிலே தேவனுடைய சித்தம் என்ன என்று தெரியவில்லை. நான் எடுக்கிற முயற்சிகள் எல்லாம் தோல்வியடைகிறது. எல்லாவற்றையுமே ஆண்டவர் தடை பண்ணுகிறார்” என்று நீங்கள் சொல்லலாம். தேவன் அவருடைய நோக்கம் எல்லாவற்றையுமே தடை பண்ணுகிறார். அவருக்கு தேவனுடைய சித்தத்தைக் குறித்து திட்டவட்டமான வெளிப்பாடு இல்லை. ஆனாலும் ஒரு நாளிலே கர்த்தருடைய தூதனானவர் அவருக்கு வெளிப்படுத்தினார்.

பின்பு ஆண்டவர் அவரைப் பெரிய தீர்க்கதரிசியாக மாற்றி, அவர் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி உலகமெங்கிலும் மணவாட்டியை எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலுக்கு ஆயத்தப்படுத்துகிறது. பரிபூரணமான வார்த்தையானது தீர்க்கதரிசி மூலமாய் வந்தது. லட்சக்கணக்கானபேர் சுகம் பெற்றார்கள்.

இவ்விதமாக ஆண்டவர் அவரை பின்நாட்களில் பயன்படுத்தினார். ஆனால் அவர் இளைஞனாய் இருக்கும் பொழுது என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் இருந்தார். அது ஒரு காலம். ஆனால் அந்த காலத்திற்கும் முடிவு உண்டு. ஒரு வேளை நீங்கள் யாராவது அவ்விதமான ஒரு சூழலில் இருக்கலாம். இங்கிருக்கிற இளைஞர்கள் யாராவது அவ்விதமாய் இருக்கலாம். “நான் உன்னை அழைக்கிறேன். நீ வரமாட்டேன் என்கிறாய்”.

உனக்கு ஒரு வேலை இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் ஒரு வேலை இருக்கிறது. அவருடைய சொந்த முயற்சியிலே சொந்த திட்டத்தின்படி போனபோது, அவருடைய நோக்கம் எல்லாவற்றையும் ஆண்டவர் தடை பண்ணி விட்டார். மாட்டுக்காரனாக வேண்டுமென்று நினைக்கிறார். தேவன் தடை பண்ணுகிறார். அவருடைய தம்பி இறந்து போனான். அவர் வேட்டைக்காரராக மாற வேண்டும் என்று நினைக்கிறார். நாய் மரித்துப் போனது. பெண் சிநேகிதியோடு பேச வேண்டுமென்று நினைத்தார். அவளோ அவரைப் பரிகாசம் செய்கிறாள்.

ஆண்டவர் எல்லாவற்றையுமே தடை பண்ணுகிறார். குத்துச் சண்டைக்குப் போனால் அங்கே அந்தக் குத்துச் சண்டை வீரன் அவரைக் கொலைப் பண்ண பார்க்கிறான். இனிமேல் குத்துச் சண்டை செய்ய மாட்டேன் என்று ஜெபிக்கிறார். தேவன் தாம் தெரிந்துக் கொண்ட ஒரு மனிதனை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவனுடைய சொந்த வழியை விட்டு, அவனை மரிக்கச் செய்து, அவருடைய வழிக்குக் கொண்டு வருகிறார். அவரைத் தெரிந்துக் கொண்ட நோக்கமும் அது தான். அதைப் போலத் தான் இன்று நமக்கும் செய்கிறார். தீர்க்கதரிசிக்கு செய்த வண்ணமாக தான் இங்கே இருக்கிற எல்லோருக்கும் செய்கிறார். எனக்கும் அதே மாதிரி தான் செய்கிறார். இப்போது நாம் பாதையில் வந்து விட்டோம். கர்த்தருக்கு நாமெல்லாரும் ஸ்தோத்திரம் சொல்லுவோம்.

மேலும் சத்தியத்தை விபரமாக அறிய விரும்பினால்

www.calvarytabernacle.in என்ற எங்கள் சபை இணையதளத்தில் (website)

கர்த்தருடைய வெளிப்பாடான வார்த்தையைக் கேளுங்கள். கர்த்தராகிய

இயேசுகிறிஸ்துவின் கிருபை உங்களோடு இருப்பதாக. ஆமென்.

முகவரி

கல்வாறி சபை

10, கலைஞர் தெரு

வளசரவாக்கம்

சென்னை - 600 087

தொலைபேசி: +91 9884720958

samuelappadurai@gmail.com

www.calvarytabernacle.in